

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Τριμηνιαίο όργανο
της Αδελφότητας
Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 - Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2010, Αρ. Φύλλον 171 • www.agnanta.com.gr

«'Ωδινεν... "ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ"...» και στα Τζουμέρκα γεννήθηκε τέρας!...

Ο «Καλλικράτης» έχασε τη μεγαλύτερη ωστόσο ευκαιρία να διορθώσει τον «Καποδίστρια» και να εξομαλύνει κάπως τα όρια των Νομών, συνενώνοντας χωριά και κοινωνίες με κοινά εδαφικά, ιστορικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά...

Αλλά, πώς να εφάρμοζαν λογικά, σωστά και αποδεκτά το «Σχέδιο Καλλικράτης» οι «εντολοδόχοι» του, μέσα από τα πολυετή Γραφεία του... Αν είχαν λίγη φαντασία, λίγη ενμίσσηση και προσοπική εποπτεία της περιοχής μας, δε θα ενέτασσαν τους Ραφταναίους, το Αμπελοχώρι, το Βαθύκαμπο, τους Χουλιαράδες και τα γύρω τους χωριά στο Δήμο «Βόρειων Τζουμέρκων», ενώ όλα τους βρίσκονται στα δυτικά των Τζουμέρκων και μερικά κάνουν ποδόλογο στην Παμβώτιδα!... Και το εξόφθαλμα ανεδάφιστο: Ονόμασαν Βόρεια Τζουμέρκα και τα Κατσανοχώρια, από την Πλατανούσα μέχρι και το Ελληνικό και ίσα με το Κουτσελιό!!! Όσοι ξέρουν λίγη γεωγραφία θα γελούν και μετά το θάνατό τους... Το «κοτσάρισμα» σ' αυτά και των «Λακμοχωρίων» (Συρράκο, Καλαρρύτες, Μαστούκι), δεν διορθώνει την ταπατσουλιά. Μόνο μια δικαιολογία μπορούν να επισκελεστούν οι εκτελεστές, οι κατακρευορηγές του Σχεδίου: Το ότι στο χάρι της Ελλάδος ολόκληρη η Ήπειρος βρίσκεται βορείως της Αθήνας και βορειότερα της Πάρου...

Αλλά μήπως τα Κάβαλα, η Μεσούριτα και το Τετράκωμο, ακόμη και το Βουργαρέλι, που εντάσσονται στο Δήμο «Κεντρικών Τζουμέρκων» έχουν καμία σχέση με το κέντρο των ομώνυμων βουνών μας; Στις πλαγιές του ανατολικού τους άκρου βρίσκονται και με την Αργιθέα γεινιάζουν. Τέτοιους «πεπνοφλουμες» πατάνε όσοι σχεδιάζουν επί χάρτου.

Ύστερα από αυτές τις διαπιστώσεις θα ήμουν πολύ αισιόδοξος αν είχα την απαίτηση να ληφθεί υπόψη κατά την υλοποίηση του Σχεδίου και το πρόβλημα της προσπέλασης των κατοίκων των Τζουμερκοχωρίων στις έδρες των Δήμων τους. Δεν είναι υποχρεωμένοι οι άνθρωποι του «Καλλικράτη» να γνωρίζουν τα κακοτράχαλα μονοπάτια της ορεινής μας περιοχής, ούτε να ρωτήσουν π. χ. τον Πρόεδρο της Κοινότητας Μελισσοουργών σε πόσες ώρες φτάνει στο Βουργαρέλι (έδρα του Δήμου), που πέφτει

ξέμακρο. Εξήντα πέντε και πλέον χιλιόμετρα απέχει απ' το χωριό του! Άλλωστε και να τον ρωτούσαν, τι να τους έλεγε ο άνθρωπος! Πού να μαντέψει εάν θα του έσπιναν ή όχι καρτέρι στους κακοτράχαλους, χιονισμένους ή παγωμένους καρδόδρομους της περιοχής μας οι Περιηγτές, οι Σκείρωνες, οι Προκρούστες ή οι Λαιστρυγόνες!...

Οι Δήμοι των Τζουμέρκων είναι κατεχορήγ ορεινοί. Θα μπορούσε να ισχύσουν και γι' αυτούς, τους πάντοτε ξεχασμένους και πάντοτε «ριγμένους», τα μειωμένα πληθυσμιακά κριτήρια που ισχύουν για άλλες ορεινές περιοχές και για όλα τα νησάκια μας, και να ιδρυθεί στην περιοχή ένας ακόμη Δήμος. Έτσι θα είχαμε Δήμο Ανατολικών Τζουμέρκων, Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων και Δήμο Δυτικών Τζουμέρκων, για να μη θεωρούν (όσοι ξέρουν και όσοι θα μάθουν), αγεωγράφητους εκείνους που αποφασιίζουν, ούτε να τους οικτίρουν, γιατί πεθαίνουν «βέρτικο», ενώ πατάνε στη γη και δεν πετάνε στα σύννεφα... Εκτός, αν συμβαίνει και αυτό...

Εάν το Σχέδιο δε διορθωθεί, θα ταλαιπωρούνται εξοντωτικά οι διαχρονικά ταλαιπωρημένοι Τζουμερκιώτες, αγκομαχώνοντας να φτάσουν στα κέντρα που άλλοι θα αποφασίζουν γι' αυτούς, χωρίς αυτούς!...

Φαίνεται ότι απ' τον «Καλλικράτη» είχε κληρονομήσει την ξεροκεφαλιά και ο «Καποδίστριας» για τον οποίον, κατά την προ 12ετία επικαιροποίησή του, έγραφα:

Λέν, πως ο «Καποδίστριας» διάλογο δεν κάνει, αφού μέσα απ' τον τάφο του έγραφε το φημίμα: «Να γίνουν όπως γράφω εγώ όλες οι συνενώσεις, χωρίς στα σύνορα αλλαγές και δίχως διορθώσεις».

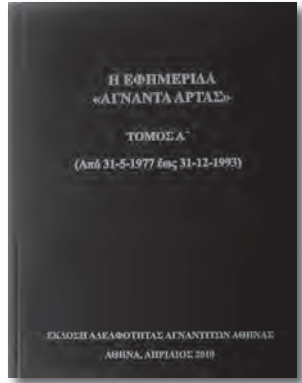
Τώρα, σπαζοκεφαλιάζω για να προσαρμόσω τους παραπάνω στίχους και στον προϋπάρχοντα και άρτι επικαιροποιηθέντα πρόγνό του, τον «Καλλικράτη». Βλέπετε, λείπει απ' τον «ευλογημένο!» μια συλλαβή, ένα πάτημα, «μια μάνα και πολλά λαγκιόλια»!...

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Δημοσιεύτηκε και στις Εφημερίδες «Πρωινός Λόγος» Ιωαννίνων (1-5-2010), «Ηχώ της Άρτας» (4-5-2010) και «Τα Τζουμέρκα» (φύλλο 77).

Γράφει ο
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ

Τριάντα τρία (33) χρόνια ζωής, αγώνων, αγωνίας και δράσης συμπληρώνει εφέτος η Εφημερίδα της Αδελφότητας Αγναντιτών της Αθήνας «ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ»!

Ένα φιλόδοξο εγχείρημα μερικών οραματιστών Αγναντιτών καρποφόρησε, παρά τη διατακτικότητα των πολλών, λόγω των πολύ δύσκολων οικονομικών και άλλων συνθηκών της πριν από τριάντα τρία χρόνια εποχής. Ελάχιστοι τότε πίστευαν ότι η Αδελφότητά μας είχε τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στις πολύπλευρες απαιτήσεις που έχει η έκδοση ενός σοβαρού και βιώσιμου εντύπου. Οι περισσότεροι δεν έκρυβαν τους ενδοιασμούς τους και, με αγαθές πάντοτε προθέσεις, προσπαθούσαν να αποθαρρύνουν τους πρωταγωνιστές του εγχειρήματος, για να προφυλάξουν τους ίδιους και την Αδελφότητα από οικονομικές, κυρίως, περιπέτειες. Οι ενδοιασμοί τους δεν ήταν τελείως αδικαιολόγητοι. Η Αδελφότητά μας μόλις είχε αρχίσει να κείναι τα πρώτα δειλά βήματά της, ύστερα από πενταετή αδράνεια στην οποία, για διάφορους λόγους, είχε περιπέσει, ενώ τα ενεργά μέλη της δεν ξεπερνούσαν τα πενήντα.

(Α' και Β' τόμος)

Μολταυτά, η αρχή έγινε. «Ο κύβος ερρίφη» από τους λίγους, από τους τολμηρούς και το πρώτο φύλλο της μηνιαίας τότε εφημερίδας μας κυκλοφόρησε την 31-5-1977 από το Δ. Σ. της Αδελφότητάς μας, τη σύνθεση του οποίου, για ιστορικούς λόγους, παραθέτουμε: **Στέφανος Μ. Φίλος** (Πρόεδρος), **Παναγιώτης Κ. Τούμπουρος** (Αντιπρόεδρος), **Χρήστος Αρ. Παπακίτσος** (Γεν. Γραμματέας), **Δημήτριος Γ. Σιαπάτης** (Ταμίας), **Χρήστος Αρ. Τούμπουρος** (Είδ. Γραμματέας) και μέλη οι **Δημήτριος Ε. Λεμονιάς** και **Γεώργιος Δ. Σκουληκαρίτης**.

Μήνα με το μήνα η Εφημερίδα μας στέριωνε καλύτερα, οι συνδρομητές της πληθύναν, οι συνεργάτες της αυξανόνταν και τα μέλη της Αδελφότητας πολλαπλασιάζονταν. Οι διατακτικοί λιγότεσαν και όλοι σιγά-σιγά συνειδητοποιούσαν ότι η Εφημερίδα, σαν όργανο της Αδελφότητας, θα αποτελούσε τον καλύτερο και τον ισχυρότερο συνδετικό ιστό που θα ένωσε όλους τους, όπου γης, συγχωριανούς μας και θα αναδεικνυόταν σε μοχλό πίεσης των αρμοδίων προς βαθμιαία επίλυση των σωρευμένων από χρόνια βασικών προβλημάτων του τόπου μας, με στόχο την προοδευτική βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ανθρώπων της περιοχής μας.

Όλα τα μετά το 1977 Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας έβαλαν το «λιθαρόκι» τους και με την πολύπλευρη βοήθεια και τη στήριξη των συνεχώς αυξανόμενων συνδρομητών, η Εφημερίδα μας κατάφερε να αποκτήσει σήμερα περισσότερους από 2.000 αναγνώστες, ο αριθμός των οποίων αυξάνεται συνεχώς. Το γεγονός δεν είναι τυχαίο. Οφείλεται στην ποιότητα, τη σοβαρότητα και τα επιμελημένα κείμενα των συνεργατών της, Συνέχεια στη σελίδα 10

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ

Μπράκμα για καλή στο Καλοκαίρι. Ευχόμαστε να το περάσετε όσο καλύτερα γίνεται. Το χωριό μας και όλα τα χωριά των Τζουμέρκων σφύζουν από ζωή αυτή την εποχή. Οι πλατείες, οι στράτες, οι πηγές, οι εξοχές είναι τώρα ζωντανές, όπως ήταν στις παλιότερες εποχές!...

Οι δραστηριότητες, οι εκδηλώσεις, οι χαρές και οι απολαύσεις είναι πολλές και καθημερινές, όπως και οι ξεγνοιασιάς και οι ανεμεπιές. Μπορούμε να τις χαρούμε μέσα στη φύση. Και αυτή χαιρείται και μας χαμογελάει όταν την προσέχουμε, τη νοιώθουμε, τη σεβόμαστε, όταν την περιποιούμαστε, τη διατη-

ρούμε καθαρή και την προστατεύουμε.

Όμως, αυτή την εποχή κινδυνεύει από εμάς. Κινδυνεύει από την αδιαφορία μας από την απροσεξία μας, από την απειροσκεψία μας και ίσως από τα μικρά παιδιά που κρατούν στα χέρια τους βεγγαλικά, σιρίττα ή αναπτήρες.

Ένα αποσπασμένο, μια φωτιά για να ψήσουμε παϊδάκια στην εξοχή ή να κάψουμε τα χορτάρια ή τις καλαμιές, μια σπύθα κρυμμένη στη στάχτη ή ξεπεταγμένη από τον τροχό του κόβει το σιδερένιο κάγκελο της αυλής ή από ένα αθώο βεγγαλικό, που ρίχνουν τα παιδιά για διασκέδαση, είναι δυνατόν να κάψει το δάσος, το σπίτι μας και ολόκληρο το χωριό...

Δεν βρομίζουμε τις βρύσες, τις πηγές, τις ρεματιές, τις εξοχές, τις πλατείες, τους δρόμους, τους ίσκιους, τα δάση. Κάποιος άλλος θα περάσει από εκεί μετά από εμάς. Έτσι δεικνύουμε τον πολιτισμό και τη μόρφωση μας, την αρχοντιά και την νοικοκυροσύνη μας, την ανατροφή και το ήθος μας. Δείχνουμε ότι σεβόμαστε τον εαυτό μας και τους άλλους. Η φύση, το περιβάλλον γενικά, είναι το σπίτι όλων μας.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ

**8η Αυγούστου στην πλατεία,
μετά το πέρας
της θείας λειτουργίας**

**ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΓΝΑΝΤΩΝ
14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010
ΛΕΠΑΝΑ ΑΡΤΑΣ**

Ιστορικό Γυμνάσιο-Λύκειο Αγνάντων Συνάντηση Φοιτησάντων

Το Σάββατο 7 Αυγούστου 2010 και ώρα 10 π.μ., στην Αγναντα, στο Προαύλιο του Παλαιού Γυμνασίου Αγνάντων, θα πραγματοποιηθεί συνάντηση των Φοιτησάντων στο Ιστορικό Γυμνάσιο-Λύκειο Αγνάντων. Θα επακολουθήσει συνενόηση στην Ταβέρνα «ΠΑΝΟΡΑΜΑ», στην Κεντρική Πλατεία της Αγναντας.

Η Οργανωτική Επιτροπή
Πληροφορίες: Αθανάσιος Μπαζούκας
Τηλ.: 2651032996, 6932997380

Στις 31 Ιουλίου 2010 στην Πράνανα η Ι.Λ.Ε.Τ. διοργανώνει Διμερίδα με θέμα: «Η τοπικότητα του πολιτισμού των Τζουμέρκων».

Μία από τις εισηγήσεις είναι και του κ. Δημήτρη Ράπη, Λέκτορα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με θέμα: «Τα τοπικά στοιχεία του πολιτισμού των Τζουμερκιωτών, όπως αυτά ανιχνεύονται στην εφημερίδα Αγναντα Άρτας».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

> Ο Ιωάννης Μπισσάς και η σύζυγός του Βαρβάρα (παιδί της Μαρίας-Θης Απ. Καπέλη), απέκτησαν στις 29 Μαρτίου ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

> Ο Κώστας Αγγελόπουλος και η Λίνα Παντελή Κοπελιά, κόρη της Αρετής Αρ. Παπακίτσου, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί αγοράκι στις 23-12-2009.

> Ο Αριστοτέλης Τρυφονόπουλος και η Ιωάννα Κων. (Αρ) Παπακίτσου, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί κοριτσάκι στις 27-4-2010.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

> Τη Δευτέρα 5 Απριλίου 2010 ο Κώστας Αθ. Βουλγαρης (γιος της Σταυρούλας Χάρου) και η σύζυγός του Τέρη Βάρφουσανη, βάπτισαν το αγόρι τους στον Ιερό Ναό Αγίας Θεοδώρας Άρτας. Οι νονοί Άρης και Μαρία Κόκκα του χάρισαν το όνομα **Νικόλαος**. Μετά τη βάπτισμα επακολούθησε φαγοπότι και γλέντι στο κτήμα «Μάρως».

Στους ευτυχείς γονείς και παππούδες εκχώμασε ο νεοφώτος, να έχει υγεία και τύχη και εμφανή τη σφραγίδα της δωρεάς.

> Στις 11 Απριλίου 2010, ο Γεώργιος Αθαν. Μπαζούκας και η σύζυγός του Ελένη Μαλλάτου, βάπτισαν το αγόρι τους στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου, στα Ιωάννινα. Η Νανά Ντάσκα Παπαδοπούλου του χάρισε το όνομα **Αθανάσιος**.
Να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Η Ευαγγελία Ιω. Σιαπάτη και ο Αποστόλης Καραδήμας (από Πράμαντα) έλασαν το γάμο τους το Σάββατο 19 Ιουνίου 2010, στον Ι.Ν. της Κοίμησης Θεοτόκου Αγναντών.

Ακολούθησε γλέντι στο κέντρο «Αποθήκη» των Αγναντών.

Ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

> Απεβίωσε στις 25-12-2009 στη Νέα Κερασούτα Πρεβέζης και κηδεύτηκε εκεί, η χοριανή μας Βασιλική Τραγουδάρα - Παπαδημητρίου.

> Απεβίωσε την Πέμπτη 18-3-2010 και κηδεύτηκε το Σάββατο 20-3-2010 στο Νεκροταφείο Αγίου Αναργύρου Αττικής η χοριανή μας Δήμητρα (Τούλα) σύζ. Νίκου Γ. Κοντογεώργου, ετών 72.

> Απεβίωσε στα Ιωάννινα και κηδεύτηκε στα Άγναντα στις 12-4-2010

η Ευδοκία Καπέλη (του Αθανασίου και της Παναγιώτας), ετών 80.

> Απεβίωσε και κηδεύτηκε στις 26-4-2110 στην Άρτα ο χωριανός μας Γεώργιος Δ. Κώστας, (Μητροκοιός), ετών 98.

> Απεβίωσε την 27-4-2010 στην Άρτα και κηδεύτηκε την επομένη στο εκεί Νεκροταφείο ο Αγναντινός καταγωγής δάσκαλος **Νικόλαος Ακ. Παυσιώτας**, ετών 77.

Θρήνος αθύων

Λίπο, σμενοί και ταπεινοί εμείς οι ποπολάροι...
Τους φόρους μας πληρώνουμε, κι όλες μας τις στραβές
και τις μικρολαδιές.
Κάτασπρα τα τεφτέρια μας! Δε γράφουμε βερεσέδια
ούτε πανωγραψίματα ούτε ξίγκα ζύγια
ούτε παραγραφές.
Κι όμως ο μπόγιας ήρθε !...
ΔουΝουΤου μάς είπαν να τον λέμε.
Μας έδωσε λίγα δανεικά κι όλοι από τότε κλαίμε...
Με αλάτι οι μαχαριές!...
Κι απόμερα χορεύουμε λαμόγια και σουτιές ...
Για να χωνέψουν προσπαθούν το δίμα απ' τις πληγές,
για νέες ρουφιζιές!...
Χρ. Αρ. Παπακίτσος

Νεκρολογία

ΝΙΚΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ (1948-2010)

Και τα αγέρωχα βουνά, πέφτουν κι αυτά!... Και πιο άβυσσος πέφτουν οι ψηλές τους κορυφές και τρανιάζουν και τραμίζουν και συνθλίβουν. Έτσι «πέφτουν» και οι χρήσιμοι άνθρωποι, οι εξεχούστες προσωπικότητες... Βασκαίνονται !...

Βάσκανη μοίρα σημάδεψε και μια από τις πιο γερές, τις πιο ψηλές κορφές και τις πιο λαμπρές μορφές της κοινωνίας του χωριού μας και μ' απονία την άρτασε πρόωρα και αναπάντεχα από κοντά μας!... Ποιανού ο νους μπορούσε να φανταστεί, ποιανού τ' απία να πιστέψουν ότι ο Νίκος Φλώρος, ο χαλκέντερος, ο ακαταπόνητος «απλήρη» τόσο ναυρί!... Όλοι ξεφανιστήκαμε, όλοι συγκλονιστήκαμε, όλοι πονούμε. Γεμάτος ζωή και σφρίγος, δύναμη και δημιουργικότητα ήταν ξεχειλίσει η αγάπη και η προθυμία του για προσφορά, στην οικογένειά του, στο χωριό του, στην κοινωνία.

Παιδί του χωριού μας, της περήφανης και έντιμης φτωχολιγνής, διακρίθηκε ως μαθητής του Γυμνασίου Αγναντών, ως φοιτητής, ως Καθηγητής Φυσικής Αγωγής στη Μέση Εκπαίδευση, ως ιδιαιτής Φυσικοθεραπευτής των σωματικών πασχόντων και, προπαντός, ξεχώριζε ως φίλος, ως Άνθρωπος, ως ενεργός Πολίτης. Αποτέλούσε πρότυπο Ανθρώπου αυτοδημιούργητου και ολοκληρωμένου, με αυξημένες ηθικές, κοινωνικές και πατριωτι-

κές ευαισθησίες.

Τριαντάρης ήταν όταν η αγάπη του για το χωριό μας τον έφερε το 1978 στο Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας, την οποία υπηρέτησε συνετά και δημιουργικά από τη θέση του Αντιπροέδρου. Η στενή συνεργασία, που τότε είχα μαζί του, μ' έκανε κοινωνό του πλούτου της ψυχής του, των ανθρωπίνων αρετών του. Ένωθα να ξεχύνεται από μέσα του φλογερή η αγάπη του για το χωριό μας, για την περιοχή μας, για την κοινωνία γενικότερα.

Αυτή η απαλή, η δημιουργική, η ζωογόνα φλόγα-πνοή τον οδήγησε και στον τοπικό πολιτικό στίβο και τον ανέδειξε ηγετικό μέλος, με αυξημένες στο Δημοτικό Συμβούλιο Αγναντών.

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ (από τον Κώστα Αρ. Παπακίτσο)

Αγαπημένη μες Νίκο,
Φίλε, συμμαθητή Νίκο Φλώρο, συγκάτοικε, συνοδοιπόρε στο δρόμο μας για δημιουργία, για καταξίωση, για προσφορά, για κοινωνική προσφορά.

Μας ένωσε μια ζωή, η ίδια δύσκολη ζωή. Από τότε, κυρίως από τότε, που προσπαθούσαμε, παλεύαμε, με νύχια και με δόντια, να σταθούμε όρθιοι, λεβέντικοι, αυθεντικοί αγωνιστές Αγναντινές.

Να σταθούμε όρθιοι, εκεί στην ξενιτιά, στην Αθήνα, τότε ήταν πολύ μακριά για μας και για τους γονείς μας που μας αποχαριτούσαν δακρυμμένοι, μέσα σ' ένα δωμάτιο 3Χ3 πνίπε μαζί, για να πετύχουμε στις «εξετάσεις» της ζωής, της προσωπικής. Όλοι στην ίδια μοίρα, όμως γενναίοι, με αυτοπεποίθηση, με θέληση.

Πετύχαμε, είχαμε ως εφόδιο τη δύναμη που μας έδωσε η καλοσύνη και η ευχή των γονιών μας. Εσύ όμως ξεχώριζες, πήγαινες πιο μακριά, πάταγες γερά, έφτανες πιο ψηλά. Το αποδείξαν όχι μόνο οι σπουδές σου, ούτε ο αθλητικός στίβος, ούτε τα πολλά πρωταθλήματα που κατέκτησες με την ομάδα σου στο βόλεϊ, αλλά και ο καθημερινός της ζωής σου, της πορείας σου ο στίβος, αυτός έκανε τη διαφορά. Η ενσχύση σου με τα κοινωνικά προβλήματα, η προσφορά σου στις τοπικές κοινωνίες. Ήσουν ο εκλεκτός της κοινωνίας της Δάρνης στην Αθήνα, για χρόνια εκεί Δημοτικός Σύμβουλος, αλλά και Δημοτικός Σύμβουλος στον τόπο μας, ο άνθρωπος της δημιουργίας.

Ανιδιοτελής, αγαπητός, συνεργάσιμος, αλλά και αγωνιστής, αποφασιστικός, με καθαρό μυαλό. Γι' αυτό κέρδιζες το σεβασμό από όλους. Οι δυσκολίες της ζωής δε σε γονάτισαν, αντίθετα μάλιστα, σου χαλύβδωσαν τη θέληση για επιτυχίες σε όλους τους τομείς. Έστεκες πάντα όρθιος, αντρικά, ακατάβλητος μαχητής, αισιόδοξος.

Νίκο,
Από χτες μιλάμε όλοι, όλο το χωριό για σένα. Δεν το χωράει το μυαλό μας, δακρύζουμε, κλαίμε. Ξέρουμε πολύ καλά ότι το κλάμα δε σου ταίριαζε. Όμως αυτό το κλάμα, μας μαλακώνει την καρδιά. Είναι το γιατρικό για το νου και την ψυχή μας.

Είμαστε, όλοι εδώ για να σε συνοδεύσουμε στο τελευταίο σου ταξίδι. Η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου, οι συγγενείς σου, οι συμφοιτητές σου, οι φίλοι σου, οι συχωριανοί σου, όλο το χωριό. Σου δίνουμε να πάρεις μαζί σου όλη την αγάπη μας, αυτή που κέρδισες δίκαια.

Αυτή του θέρμαινε την ψυχή και την ένωνε αδιάσπαστα με το πατρικό του σπίτι που το αναπαλάσισε με μεράκι, με αρχιτεκτονική ευαισθησία και παραδοσιακή πιστότητα για να αποτελέσει τη δική του καταφυγή, τον δικό του γήινο Παράδεισο, που δεν πρόλαβε να τον χορτάσει. Τον άφησε, όμως, τύμβο ιερό για τα παιδιά του, στήλη της πλατείας και του χωριού μας, αλλά και περικαλλές Μνημείο της πατρικής του οικογένειας, που τόσα πολλά πρόσφερε στον τόπο μας και η άπονη ζωή της αναπέδωσε «αντί του μανά χαρή!».

Φαίδημε χωριανέ και φίλε Νίκο, έφυγες και γίναμε με μια όλη φτωχότεροι... Το κενό που αφήνεις είναι δυσαναπλήρωτο. Όμως, το μεγάλο, το αγεφύρωτο κενό θα το βιώσει η οικογένειά σου, η βαρύτερη σου γυναίκα σου και τα περίλυπα παιδιά σου. Μακάρι η δική μας συμμετοχή στο πένθος τους και η πάνδημη θλίψη να μπορούσαν να αλαφρύνουν τον αβάσταχτο και αμέριστο δικό τους πόνο... Παρηγοριά, μαζί και υπερίσχυση της ανεπίληπτης και αξιοπρεπούς δικής σου ζωής μπορούν να πάρουν. Κουράγιο και καταπραϊντικό βάλαμο του πόνου τους, παρακαλούμε και εμείς το Θεό να τους προσφέρει ευσπλαχνικά και αφεσιδωλέατα.

Χρυσός Αρ. Παπακίτσος

Με την τίμια εργασία σου και τον άθρονο ιδρώτα σου, δημιούργησες μια πετυχημένη οικογένεια. Αυτή την οικογένεια αφήνεις να συνεχίσει το δρόμο της πολυαγαπημένης και καταξιωμένης οικογένειας των Φλωραίων. Οι απόγονοί σου θα στηρίζονται στα γερά θεμέλια που έβαλε ο γενάρχη της οικογένειας μάρμα Γιώργος, έτσι τον ξέραμε όλοι και έτσι τον αποκαλούσαμε, συνεχίσαν τ' αδέρφια σου και εσύ. Θα πατούν στις γερές, σταθερές δικές σου πατμασιές που άφηνες όπου περνούσες και θα συνεχίζεις. Η αναγνώριση σου από το κοινωνικό σύνολο είναι η παρακαταθήκη που τους αφήνεις.

Νίκο,
Τα λόγια αυτά σήμερα είναι λίγα, αλλά δεν είναι δυνατόν να είναι και πιο πολλά. Η θλίψη είναι βαθύτατη, το πένθος βαρύτατο. Οι λέξεις δε μπορούν να αποδώσουν όσα με στο μυαλό μας σαν αστραπή περνάνε. Το στόμα στεγνώνει, το μυαλό μένει ακίνητο, χάνεται, τα χέρια τρέμουν, τα γόνατα λυγίζουν.

Νίκο,
Εδώ γεννήθηκες, εδώ μεγάλωσες, αυτόν τον τόπο αγάπησες, εδώ ξαναγίναμε για πάντα. Ας είναι το Αγναντινικό χώμα ανάλαφρο.

Στη μνήμη του Νίκου Γ. Φλώρου, αντί στεφάνων, συγγενείς και φίλοι προσέφεραν στην Εκκλησία του Αγίου Δημητρίου Αγναντών τα παρακάτω ποσά:

Συνάδελφοί του	50
Τριανταφύλλου Αντώνης	50
Φλώρου Δημήτρα	50
Λεμονιάς Δημ. του Ε.	20
Λεμονιάς Κων. του Ε.	20
Διαβολίτης Αριστοτέλης	20
Ρήνας Τάσος	30
Φλώρος Γιώργος	50
Καπέλης Νίκος του Θ.	20
Γαβολιάς Τάσος	50
Καπέλης Ευάγγελος	50
Φλώρου Στέλλα	25
Φλώρου Ελένη	25
Παπακίτσος Κων. του Αρ.	20
Παπακίτσος Κων. του Αλ.	50
Κωστούλας Αθανάσιος	30
Γιαννακοπούλου Αγγελική	50
Μελισσάρης Δημήτρης	50

Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

Για το Πρόγραμμα «Καλλικράτης» γράφω σε άλλη σελίδα της Εφημερίδας μας, Έγραφα και σε μερικές άλλες μεγάλης κυκλοφορίας, αν και ήξερα ότι δε θα «έτριξε το αυτί» των αρμοδίων. Αυτοί δε «χαμπάριασαν» μέσα στη Βουλή τη φωνή κορυφαίων θεσμικών παραγόντων, θα έπαιρναν στα σοβαρά τη φωνή των ποπολάρων!... Απέδειξαν ότι ούτε ακούει ούτε βλέπουν και, επιπλέον, δεν ξέρουν ούτε τη Γεωγραφία ούτε την Ιστορία ούτε την Ανθρωπογεωγραφία της περιοχής μας και, όπως φαίνεται, «καρφί δεν τους καίγεται», αν κατοποιείται η Αρχιτεκτονική και η κόρη της Χωροταξία και αν ισοπεδώνεται με νόμο το φυσικό ανάγλυφο της περιοχής μας!... Στις τυχόν ενστάσεις των «ειδικών», αλλά «μακριά νυχτωμένων» από την περιοχή μας σχεδιαστών και εκτελεστών του εκεί Καλλικράτειου ανασυρρήματος, περί «εισπήδησης» μου εις αλλότρια γνωστικά πεδία, αντιλογιέμαι πρωτύτερα λέγοντας ότι αν είχαν ματώσει τα πόδια τους περπατώντας τις περιοχές των Τζουμέρκων, του Ξεροβουνίου και των Κατανοχωριών και αν είχαν ανεβεί, έστω και μια φορά, στην κορυφή των Τζουμέρκων και «έκοβε λίγο το μυτί και τα αυτιά τους», δεν θα αισθάνονταν περήφανοι για το κατασκευαστικό τους έργο... 'Ισως κάποιοι επί αυτών να έκαιγαν και τα πτυχία τους. Κάποιοι άλλοι, γνώστες της περιοχής αλλά εμπαιθείς, ίσως με χαρακτηρίσουν τοπικιστή. Δεν πειράζει. Το έχω ξανακούσει.

Σκέπτομαι, όμως, τον ξένο προς την περιοχή μας που, μέσω Άρτας ή Ιωαννίνων, θα ταξιδεύει με προορισμό π.χ. τους Μελισσοουργούς του Δήμου Κεντρικών (:) Τζουμέρκων. Αν έρχεται από την Άρτα, Νότια των Κεντρικών Τζουμέρκων και νοτιότερα των Δυτικών θα τον υποδεχθεί ο «Δήμος Βόρειων Τζουμέρκων» (στην Πλατανούσα!) και θα τον οδηγήσει, μέσω Μονολιθίου, στη Γέφυρα Πλάκας. Αν έρχεται από τα Γιάννινα, μόλις διαβεί το Κουτσελίο του Δήμου Ιωαννιτών και τα Σερβιανά του Δήμου Δωδώνης, δηλ. καμιά δεκαριά χιλιόμετρα Νοτιοδυτικά της πόλης των Ιωαννίνων, θα τον υποδεχθεί επίσης ο Δήμος Βορ. Τζουμέρκων(!) και μέσω των χωριών του, Ελληνικό, Αετοράχη, Πλαίσια, Καλέντζι, Μονολίθι, θα φτάσει στο μέτρο της Γέφυρας Πλάκας. Από εκεί, απ' όπου και να 'ρχεται, θα αναλάβει την ξεναγία του μέχρι και τους Κιστάδες ο Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων και στη συνέχεια θα τον υποδεχθεί και πάλι ο Δήμος Βόρειων Τζουμέρκων και μέσω της έδρας του (Πράμαντα) θα τον οδηγήσει στις βορειοανατολικές υπώρειες των καθαστό Τζουμέρκων για να τον παραδώσει στους Μελισσοουργούς, που ανήκει στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων, η έδρα του οποίου (Βουργαρέλι) απέχει καμιά εβδομηνταριά χιλιόμετρα μακριά από την έδρα του Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων (Βουργαρέλι), στα ανατολικά ριζά του βουνού! Το πώς κατάφεραν οι «ειδικοί» να εστιάσουν σε ένα σημείο την

Ανατολή, τη Δύση, το Βορρά, το Νότο και όλα τα ενδιάμεσα σημεία του ορίζοντα και να βρουν το κέντρο τους, μόνο η τρικυμία ή, καλύτερα, ο ανεμοστρόβιλος «εν κρανίω» μπορεί να δώσει την απάντηση!... Αν αυτό το κατασκευάσμα του «Καλλικράτη» δεν είναι τέρας, ας μας πουν οι ειδικοί «τι εστί δεινόν τέρας»!...

Αλλά, θα ήμασταν «αιθεροβάμονες» αν πιστεύαμε ότι αυτό το «τέρας» θα το έβλεπαν οι «μνανδρινοί» των Υπουργείων, αφού δεν το είδε και δεν το φαντάστηκε κανένας από τους Βουλευτές μας, ούτε εκείνοι που λένε ότι οι ριζές τους, όλες ή οι μισές, βρίσκονται στα Τζουμέρκα! Δεν έβγαλαν γι' αυτά άνα στη Βουλή, έστω και «για τα μάτια»! Αλλά και να ψέλλιζαν κάτι, ποιος θα τους άκουγε; Εγώ, πάντως, περιέργως ων, άκουσα τους περισσότερους. Όλοι τους χειροκροτήθηκαν μονοκομματικά, αλλά καμιά από τις προτάσεις τους δεν εισακούστηκε! Ο εμφυσήσας ζείδωρη πνοή στον «Καλλικράτη» τα «στύλωσε». Το «ό γέγραπται, γέγραπται», θριάμβευσε! Έτσι αντιλαμβάνονται τον διάλογο οι κάθε φορά ισχυροί που πιστεύουν στο «αλάθητο» τους και «τανύονται (=κορδώνονται) επ' άκρων ονύχων» για να δείχνουν πολύ «τρανοί»!... Έτσι «διδάσκουν υποδειγματικά» το διάλογο εκείνοι που, συν τους άλλους, υποτίθεται ότι παιδαγωγούν την κοινωνία!...

Πάντως, φαίνεται πως «Καλλικράτης» μας έστειλε το πρώτο «βαρύτιμο όδρο» του, πριν τον δούμε! Όπως ακούγεται και γράφεται, η Περιφέρεια Ηπείρου δεν προτίθει να χρηματοδοτήσει τη συνέχιση της μελέτης σύνδεσης των Τζουμέρκων με την Εγνατία Οδό, επειδή το έργο δεν είναι «υπερτοπικής σημασίας και δεν συνδέει αστικά κέντρα με διευρωπαϊκά δίκτυα»... Φοβούνται μήπως εμείς οι ορεινοί, εμείς οι «βλάχοι», βγούμε στο παζάρι ή, το χειρότερο, βγούμε στην Ευρώπη και τους ντροπιάσουμε!... «Τι έχεις έρμε... (Τζουμερκιώτη); - Ο, τι είχα πάντα»!...

Επί δεκαετίες ίσαμε τώρα ακούγαν οι πριν από εμάς, ότι οι νέοι που θά 'ρθουν, θα ισχύουν τα στραβά και θα κάνουν καλύτερα τα όσα καλούται κανένας οι προηγούμενοι. Κι έρχονται και μεγαλώνουν και διαφεύγουν... και κάνουν τα ίδια μ' άλλον τρόπο και, όχι σπάνια, στραβώνουν κι όσα ίσια βρίσκουν!... Αυτά άκουγε και έβλεπε ο Καβάφης πριν 110 χρόνια όταν έγραφε: «Όσα ημείς επαγαθήσαμεν ωραία και σωστά θα τ' αποδείξουν οι εχθροί ανόητα και περιττά τα ίδια μ' άλλον τρόπο και, όχι σπάνια, στραβώνουν κι όσα ίσια βρίσκουν!... Αυτά άκουγε και έβλεπε ο Καβάφης πριν 110 χρόνια όταν έγραφε: «Όσα ημείς επαγαθήσαμεν ωραία και σωστά θα τ' αποδείξουν οι εχθροί ανόητα και περιττά τα ίδια μ' άλλον τρόπο.»!... Και ύστερα από μια οκταετία, ξαναγράφε:

«Αυτά που έρχονται κανείς εύκολα τα εικάζει. Είναι τα χθεσινά τα βαρετά εκείνα. Και

καταντά το αύριο για σαν αύριο να μη μοιάζει». Ο ποιητής θέλει να πει πως τίποτα δεν αλλάζει ή αλλάζει προς το χειρότερο!... Αυτά έκαναν και τον δηκτικό ποιητή Γ. Σουρή, πριν το 1900, να «βγει απ' τα ρούχα του» και να γράψει: «Γι' αυτό το κράτος που τίμα τα ξέστροπα γαϊδούρια / αιχτήρ στα χρόνια τα παλιά, σιχτήρ και στα καινούργια»... Τότε, άλλωστε, ακούστηκε το... «δυστυχώς επτωχούμεν!»!...

Και τότε, όπως αδιαλείπτως από τη γένεσή του ίσαμε σήμερα, το Ελληνικό Κράτος στηριζόταν και στηρίζεται σε «προστάτες», σε κηδεμόνες. Δε λείπει να ενηλικιωθεί!... Αυτά έβλεπε ο ασυμβίβαστος Εμμ. Ροϊθής (1836-1904) όταν κατακραυγών τους προστάτες και ελεεινολογούσε τους προστατευμένους, γράφοντας μεταξύ άλλων: «...μόνο η Ελλάς και οι ... λεγάμενες έχουν προστάτες»!... Αυτοί μας οδήγησαν τότε στον Διεθνή Οικονομικό Έλεγχο (ΔΕ) για να συνάψουμε θαλασσοδάνεια με τους δικούς του όρους, όπως και τώρα στους Ευρωπαϊκούς Εταίρους μας και στο Δ. Ν. Τ. Μας δανειζόμουν ανέκαθεν, για να μας ξεζουμίζουν συνεχώς!...

Για τις μίζες και τις ρεμούλες των τελευταίων τριάντα ετών τι να πει κανείς!... Κανένας μεγαλοκλέφτης δεν έφερε και, όπως φαίνεται, δεν θα φέρει πίσω τα κλεμμένα αφού, ως τώρα, δεν είδε κανέναν «ομότεχνο» του να «φυλάσσεται» για να σκιασθεί. Τακούντας, κάτι δείχνει ότι οι μαχουρηλίδες καλοπερασάκηδες αρχίζουν να συνέρχονται απ' το μαχουρηλικί τους. Μακάρι! Ίσως, η βοή του λαού να έγινε οργή Θεού και να άρχισε να ξυπνά και να σκιάζει τους επί δεκαετίες «εν μακροίτητι» και «εν βυθιότητι» τελούντες ταγούς μας. Μήπως, όμως, μαζί με τους κλέφτες πρέπει να «μπαλαρωθούν» ή, τουλάχιστο, να «ξεμπροσταστούν» και εκείνοι που διαχρονικά

σφυρηλατούσαν λογίως λογίων ασπίδες για να προστατεύουν τα κάθε λογής και κάθε εποχής «λαμόγια»;

Γράφοι Χρ. Αρ. Παπακίτσος

Στην Δ' Εθνοσυνέλευση του Άργους (Καλοκαίρι του 1829), όταν υπουργοί και άλλοι κορυφαίοι κρατικοί αξιωματούχοι ζήτησαν από τον πρώτο Κυβερνήτη της Ελλάδος Ιωάννη Καποδίστρια να αυξήσει τις γλιόχρες αποδοχές που έπαιρναν, εκείνος αναγνώρισε το δικαίωμα του αιτήματός τους, αλλά τους παρακάλεσε να κάνουν όλοι θυσιές και, αναφερόμενος στον εαυτό του, είπε: «Εφθόσα τα ιδιαίτερα εισοδήματά μου αρκούμαι δια να ζήσω, αρνούμαι να εγγίσω μέχρι και τον οβολού τα δημόσια χρήματα, ενώ ευρισκόμεθα εν μέσω ερειπίων και ανθρώπων βυθισμένων εις την εσχάτην πενίαν». Αυτόν τον ηγέτη, ύστερα από δυο χρόνια (1831), τον δολοφόνησαν οι ειδησμένοι και τότε στο «άρπαξε να φας και κλέψε να 'χεις»!...

«Εσείς οι Έλληνες είστε λαός του ατομικού συμφέροντος, της παραξενιάς και της αντίφασης», μου είπε ένας ελληνοσπουδασμένος αλλοδαπός και συνέχισε: «Νομοθετείτε έτσι ώστε: α) Οι μαθητές από το Δημοτικό μέχρι και το Λύκειο να μην προάγονται όταν παίρνουν βαθμό κάτω από τη βάση, αλλά να μπαινούν στο Πανεπιστήμιο χωρίς τη βάση και... χωρίς βάσεις! β) Τα Δημοτικά σας Συμβούλια να εκλέγονται με ποσοστό 50% και κάτι, ενώ η Κυβέρνησή σας με 42% παρά κάτι. Τη μέθοδο μερισμού των ψήφων του λαού σε μέρη ανάλογα των «τάσεων» του, δεν την ξέρετε στην Ελλάδα». Με αποστόμωσε. Δεν έβγαλα άνα... «Μούγκια στε τρούγκα και κι εγώ, όπως έλεγαν οι παππούδες μας και μου το θυμίσει ο χωριανός μας κ. Χρ. Τούμπουρος.

Τελικά, οι πολυσυζητημένες κόκκινες γραμμές μου φαίνεται ότι δεν μπαινουν εκεί που πρέπει. Μπαινουν στα «ΝΑΙ», στα «ΟΧΙ», στο «ΠΑΡΩΝ» και, αλίμονο!, στους εργασιακούς χώρους!... Δυστυχώς, σ' αυτούς τους τελευταίους χαρακτήκαν πρόσφατα γραμμές με αίμα αθώνων ζώων, γεννημένων και αγέννητων. Δεν ξέρω, αν ξέρουν κάποιοι ότι το αίμα ξηραίνεται και μαυρίζει και, εκείνο των αθώνων, στοιχειώνει και «βογκάει»!... Αλλά, όταν οι συνειδήσεις των ανθρώπων μουγαίνονται, παύουν και τα αυτιά τους να ακούνε τις ομιωγές, τα κραζήματα και τα χουγιαίσματα των αδικωμένων, και των ζωταντών αδικημένων. Γι' αυτό μερικοί ούτε τρομάζουν ούτε συμπονούν. Γίνονται άπονοι, αμύλητοι!...

Το κακό είναι ότι σ' αυτούς τους τους ανάληγους τα Ασφαλιστικά μας Ταμεία συμπεριελάβαν τελευταία και τον ευαίσθητο και πολύπαθο λα-

ούτζικο! Γι' αυτό του έκοψαν τις ασπρίνες, τα ντεπόν και τα λοιπά αναλγητικά και ανακουφιστικά φάρμακα! Δεν του φτάνει που τον σωματικό του πόνο τον υποφέρει τελείως μόνο του, αφού δεν γίνεται να τον μοιραστεί με άλλους, από εδώ και πέρα, αν του αφήσουν κανένα ευρώ, θα τον καταπραΰνει «ιδίαις δαπάναις», έστω και αν του τον προκαλούν οι αποφάσεις των αρμοδίων, που βάλθηκαν να «βγαλουν από τη μύγα σπλήνα»! Δεν ξέρω αν οι ασπίδες δυναμώνουν με τις εκμυών σπλήνες και ηδονίζονται εντονότερα με τα θογκάνα να κερφαλογούν, κοιλοπονούντων και ισχιαλούντων ταλαίπωρων Ελλήνων. Οι αποφάσεις τους, πάντως, δείχνουν ότι προσπαθούν να κάνουν την Ελλάδα «ένα απέραντο... θρηνοκομείο»!...

Αλλά, ας μην γκρινιάζω και, σαν ευπειθής υπήκοος της «Δανειομαρκίας», ας νιώθω και λίγη υπερηφάνεια για την «πρωτιά» που πήραμε φέτος! Γίναμε Ευρωπαϊκό και, ίσως, Παγκόσμιο πρότυπο λιτότητας!... Άρχισαν να μας μμπούνται όλοι οι Ευρωπαίοι! Πού να φανταστούν οι «κουτόφραγκοι» ότι «ο μίτος της Αριόδου» που θα τους βγάλει από την οικονομική κρίση είναι κρυμμένος «στού κασιδιάρη το κεφάλι»!... Βέβαια και εμείς κλέψαμε την ιδέα από τον Ναστρατιν Χότζα. Εκείνος πρώτος λιγότερα σιγά-σιγά, μέχρι που εκμηδένισε, το κριθιρί του γαϊδάρου του για να τον συνηθίσει να μην τρώει καθόλου αλλά, μόλις το συμπάθες τετραπόδο άρξισε να συνηθίζει, «τα τινάζε»!... Εμείς, τα όχι και τόσο συμπαθή δίποδα, λέτε να τα καταφέρουμε να κερδίσουμε το έπαθλο, πριν «τα τινάζουμε»; Καλό είναι να συμβουλευτούμε και εκείνον τον υπερανώνιο Ινδό που, όπως ακούσαμε πρόσφατα από τις τηλεοράσεις, ζει ακόμα και είναι κοστανόσας, ενώ δεν βάζει μπουκιά φαί και γουλιάν νερό στο στόμα του εδώ και εβδομήντα χρόνια!!

Και επειδή η επικαιρότητα μαμάρισε την καρδιά μου και σε τούτη τη σελίδα έβγαλα πολλή χολή, θα προσπαθήσω να τη γλυκάνω κλείνοντάς την με δυο ευχάριστα για την περιοχή των Τζουμέρκων γεγονότα:

1) Στην περσινή Γεν. Συνέλευση της Ι.Α.Ε.Τ (9-8-2009) στα Γουριανά, είχα προτείνει στο Δ.Σ. να αξιοποιήσει τις πολύ καλές σχέσεις που έχει με τα Πανεπιστήμια και να τα πείσει να αναθέτουν σε νέους επιστήμονες μεταπτυχιακές μελέτες, έρευνες και διδακτορικές διατριβές, σχετικές με την ιστορία, τη Λαογραφία και τον Πολιτισμό των Τζουμέρκων, προκειμένου η περιοχή μας να βγει απ' το απόσκιο και να αποκτήσει και επιστημονικό ενδιαφέρον. Ο σπόρος που σπάρθηκε στα Γουριανά βρήκε γόνιμο έδαφος και φύτρωσε. Ο Γουριανίτης Πρόεδρος της ΙΛΕΤ κ. Κώστας Μαργώνης, η «αιχμή του δόρατος» του Δ.Σ, πρόβαλε πειστικά και μεθοδικά την πρόταση με αποτέλεσμα, το Πανεπιστήμιο Αθηνών να συμπεριλάβει στα ερευνητικά προγράμματα του την επιστημονική έρευνα και μελέτη του

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΩΝ ΑΘΗΝΑΣ
 Γραφ. Σοφοκλέους 33
 Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
 Τηλ. - Fax: 210-3313067
 www.agnanta.com.gr
 E-mail: info@agnanta.com.gr
Εκδότης:
 Χρήστος Γ. Χριστοδούλου
 Πρόεδρος της Αδελφότητας
Κωδικός: 3734
Υπεύθυνος τυπογραφείου:
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
 Γερμανίου 7 - 2ος όροφος
 Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
 E-mail: costasz@yahoo.com

Σοβαρά κι εύθυμα

Τα 'φαγαν τα λεφτά!!!

Μόνος του στο καφερείο, δίπλα του το μηχανάκι, χωρίς αριθμούς κυκλοφορίας, πίνει την κερασμένη μπίρα και κάθε λίγο και λιγάκι, αναφωνεί και ξεσπά με θυμό.

- Τα 'φαγαν τα λεφτά!!!

Άλλοτε σηκώνει τη μπλούζα του, χτυπά δυο τρεις φορές την κοιλιά του και πάλι φωνές.

- Τα 'φαγαν τα λεφτά!!!

Ακούοντας τον Μήτσο, αντηχεί στ' αυτιά μου και μια σοβαρή φωνή να διαβεβαιώνει:

- «Υπάρχουν λεφτά»!

Την ακούει και ο Μήτσος, αλλά δεν πειθεται. Και χτυπώντας δυνατότερα την κοιλιά του, φωνάζει πιο δυνατά και επαναλαμβάνει:

- Τα 'φαγαν τα λεφτά!!!

Και η σοβαρή φωνή, τον καθησυχάζει δηλώνοντας κατηγορηματικά:

- «Θα βρεθούν τα λεφτά»!!!

Τ' άκουσα κι εγώ και ρώτησα τον Μήτσο να μου πει αν πιστεύει ότι θα βρεθούν τα λεφτά, και να τι μου απάντησε:

- Δάσκαλε τα βρήκαν. Ήταν κρυμμένα στο δώρο του Χ' στού και της Λαμπρής, ήταν στο επίδομα του καλοκαιριού, που το είχαμε για μπάνια στον Αμάραντο, γιατί τα χέρια και τα πόδια, αρχίζουν να στραβώνουν, απ' τα' αρθρικά.

Τα είχαν αυτοί, που το ένα πόδι τους είναι στο λάκκο.

Τι ψέματα είναι!!! Ήταν κρυμμένα στο τσιγάρο που φουμάρω. Η μόνη μου παρηγοριά. Έπαιρνα ένα πακέτο, περνούσα δυό μέρες. Τώρα μέχρι τις 20 του μήνα θα 'χω και ύστερα, άντε να περιμένεις να πάρεις τον ΟΓΑ.

- Τι να λείει η δ' λειά, μας 'κόψαν και το 'κοσάρ' απ' τη σύνταξη, όπως λείει η αδελφή μ' η Μαρίκα.

- Α, ρε Μαρίκα, εδώ καράβια χάνονται, βαρκόυλες αρμενίζονται.

- Δε λέω για τη μπίρα, δε με νοιάζει γι' αυτή, είναι πάντα... κερασμένη!!

Άκου τι σου λέω εγώ.

- Τα 'φαγαν τα λεφτά!!! Ξέρω εγώ αυτά τρώγονται στα φρέσκο ψάρι, άντε εσύ να τα ξαναβρείς.

Και πάλι σηκώνει τη μπλούζα του, χτυπά την κοιλιά του σαν να τη θεωρεί ένοχη.

Σκύβει το κεφάλι του. Μονολογεί. Σηκώνεται απότομα και λείει.

- Θα ξαναγυρίσω. Και φεύγει σαν κάποιος να τον κυνηγεί.

Ξέρω ποιος την κυνηγεί. Προσπαθεί να βρει, για το ποιος έφαγε τα λεφτά.

Κι εγώ γράφω για τα λεφτά που χάθηκαν και περιμένω σα συνταξιούχος δάσκαλος με τριάντα επτά χρόνια και τρεις μήνες και δεκαπέντε χρόνια διευθυντής σε πολυθέσιο Σχολείο, μήπως πάρω κι εγώ το επίδομα... αλληλεγγύης.

Αλήθεια, πότε εγώ θα χορτάσω ψωμί και θα μπορώ να κεράω κι εγώ το Μήτσο μια μπίρα;

Α, ρε Μήτσο γ...τη φιλοσοφία σου!!! Πόσο σωστός ήσουν και πόσο σωστός είσαι.

Τώρα εγώ, εσύ και οι άλλοι πρέπει να γραφτούμε στο συσσίτιο της εκκλησίας, αν υπάρχει κι αυτό.

Οι δάσκαλοι μας δίδαξαν να 'μαστε περήφανοι σαν Έλληνες και να 'χουμε και φιλότιμο.

Κι εγώ ρωτάω. Γιατί μας συντρίψατε την περηφάνια μας και το φιλότιμό μας;

Έμαθα πως θα μας κόψουν και τα «σκάματα», είναι τα έξοδα της κηδείας μας.

Έχετε μαζέψει... κατάρεις!!!

Γράφει ο
Χάρης Ζάχος
Συντάκτης Δάσκαλος
- Συγγραφέας

Φωτοαποδείξεις

Απόμαχοι

Γυμνάσιο Αγνάντων. Τρίτη Λυκείου, μαθητές και μαθήτριες σύνολο 31. Όσοι φτάναν μέχρι εκεί, ο δρόμος ήταν πλέον ανοιχτός. Το απολυτήριο δεν είχε τη μορφή «ταυτότητας» όπως έλεγε ο αείμνηστος καθηγητής μας Χρήστος Μπουρνιάκος με τη χαρακτηριστική πρόταση.

Φωτό: Αρχείο Λεων. Τζουμάκα

- Πού θα πάτε με μια ταυτότητα, ίσως να διοχετευτείτε σε καμιά δημόσια υπηρεσία.

Τον διαψεύσαμε! που και όταν μας ρωτούσε, μας στόλιζε με κοσμητικές προτάσεις.

Από αριστερά στη φωτογραφία Νάστος Ηλίας, Ναύαρχος γιατρός.

- Για αποκριάτικο θα έλεγα ναι, για αληθινό το βλέπω δύσκολο.

Ο Ηλίας ήταν σημαντικό.

Κώστας Παπακί-

τσος Ηλεκτρονικός αναλυτής πληροφοριακών συστημάτων.

- Α, ρε Παπακίτσο είσαι «φύρα» για τέσσερις λέξεις μας έφαγες δύο ώρες.

Μέχρι τον Ιούνιο δεν τον ξαναενόηλησε.

Λεωνίδα Τζουμάκας Δ/τής στο Υπουργείο Παιδείας.

- Καλά είναι στη σχολή Ευελπίδων, αλλά χρειάζεται να σε βοηθήσει και κανένα αγκωνάρι καλά πελεκημένο, από συντ/ρη και πάνω. Έχεις και για «ρεζέρβα» τη δασική σχολή. Ο Λεωνίδας ακολούθησε άλλους δρόμους. Χαρίλαος Ζάχος, δάσκαλος.

- Ποια Ακαδημία, αφού τα γράμματα κολλάν στο μυαλό σου, όπως τα κολτσίδια στ' αντίοχηνο.

Γιάννης Σιόντης καθηγητής Αγγλικών.

Σε κάποια ερώτηση, απάντησε:

- Δε θυμάμαι κύριε καθηγητά.

- Κι αυτούς που δε θυμούνται τι τ' κάνουμε;

Αν ήταν άλλος, θα του έβαζε ένα τεσσάρι και θα του έκοβε το δρόμο.

- Καλά είναι στην ακαδημία θα χορτάσει ψωμάκι.

Η Βασιλική ήταν αδυνατολόα.

Ζωίτσα Φίλου δασκάλα.

- Έχεις περισσότερες δυνατότητες. Θα την ήθελε Φιλολόγο. Στα αρχαία και στο άγνωστο ήταν αχτύπητη.

- Νίκη Εξάρχου, Νηπιαγωγός, σχολική σύμβουλος.

- Εσείς έχετε παράδοση στο δασκαλίκι.

Άντε κοπέλα μου να ξελασιπώσετε και τον πατέρα σας.

Ήταν η καλύτερη στην ψυχολογία και τη λογική.

2010. Γυμνάσιο Αγνάντων, ο πνευματικός φάρος των Τζουμέρκων όπως λέει και ο Χρήστος ο Τούμπουρος στο ομώνυμο βιβλίο του «φωτίζει και θα φωτίζει».

Ο παραδοσιακός

Ίσως να 'ναι από τους τελευταίους κατοίκους του χωριού που ασχολούνται με την «οικόσιτη» κτηνοτροφία. Καπέλης Βασίλης του Κώστα, από τη Σκέζα Αγνάντων Άρτας.

Πέντε τον αριθμό. Χιονούλα, Κανέλα... Είναι ο μόνος που πίνει γάλα δικό του και δεν περιμένει πότε θα 'ρθει το αυτοκίνητο από τα Γιάννενα να φέρει το αποβουτυρωμένο δηλ. με χαμηλά λιπαρά, όπως λένε και οι... διατολόγοι.

Τότε, μετά το Γενάρη ή Φλεβάρη σ' όλα τα σπίτια, ακουγόταν το χτύπημα της φύρτσας στην Κάδη, για να βγει το βούτυρο κι ύστερα κρεμασμένη στην κληματιά η τσαντίλα για την πρέντζα.

Το Πάσχα κρεμούσαν το σφαχτό στον

πλάτανο για να στραγγίσει ή για να το δουν όλοι στη γειτονιά. Και συζητήσεις γινόταν στο καφενείο για το πόσα κατσίκια γέννησε, για το πόσο γάλα βγάζει, για το πόσο το κατσίκι ήταν παχύ.

Μεγαλώσαμε, εμείς τώρα των μεγάλων πόλεων και δεν πάμε στην «αράδα» και δε βράζουμε το γάλα και δεν τρώμε την «πέτσα». Αξίναμε όμως με το γάλα της κατσικοούλας

κι αν φροντίζαμε λίγο τα δόντια μας, δεν θα είχαμε ανάγκη τον Τάκη το Ζιάρρακο τον οδοντίατρο.

Έσχάστηκε κυρ, Βασίλη. Να επιμένεις παραδοσιακά, γιατί πρέπει να φροντίζεις και τα εγγόνια σου και να 'σαι καλά να κουβαλάς «κλαρί» για τις κατσίκες.

Διαγωνισμός ψαρέματος στο Μέγα

17 Αυγούστου 2010 το απόγευμα

Καθιερώθηκε ο διαγωνισμός ψαρέματος στο Μέγα. Ας πάρετε τα παιδάκια σας και τους φίλους σας και ας κατεβείτε στο ποτάμι. Είναι μάθημα οικολογίας. Τα παιδιά θα δουν το γυρίνο, το βατραχάκι, το καθουράκι, το νερόφιδο, το νεροκότσυφα, τα θούρηλα, τα μούσκλια και άλλα φυτά. Θα κουβεντιάσουν με το θόρυβο του νερού, θα δουν το πλατανόφυλλο να ταξιδεύει για το άγνωστο, θα πετάξουν και πετρούλες στο νερό.

Ας οργανωθούν οι παραθεριστές. Ένα καλήμι, ένα αγκίστρι και λίγη πετονιά δεν είναι ακριβά εργαλεία. Δολώματα έχει ο κήπος. Κόκκινα σκουλήκια ή ακριβες είναι τα πιο ακριβά δολώματα. Το ποτάμι τώρα που δεν είναι θοδλό έχει ψάρια. Δε θα πάμε για το «τρόπαιο» αλλά για το «καβαλέ».

Οι ψαράδες του χωριού πέρσι μας «σόνιμαραν». Λίγοι ήταν αυτοί που πήραν μέ-

ρος. Κάθε αρχή και δύσκολη. Το τρόπαιο πέρσι το πήρε ο μικρός Κωνσταντίνος που αυτός φέτος σαν πρόεδρος είναι ο διοργανωτής. Δίπλα του είναι ο Νίκος ο Λιόντος, που θα φροντίσει για τα απαραίτητα.

Μια καινοτομία. Μετά το πέρας του διαγωνισμού και αφού δοθεί το «τρόπαιο» θ' ακολουθήσει δεξίωση, αυτών που θα πάρουν μέρος και των συνοδών τους στην ψνταριά του κου Κωστούλα δίπλα στο ποτάμι. Αρνί ψητό, κοκορέτσι, πατατούλες, μπύρες και αναψυκτικά.

Σπόνσορες	
Αδελφότητα Αθηνών	50
Ζάχος Χάρης	20
Τούμπουρος Χρήστος	20
Κοισανά Βίκυ	20
Καρούδης Βασίλης	20
Χριστοδούλου Τάκης	20
Λιόντος Νίκος	20
Νάστος Ηλίας	20
Μέγας Νίκος	20
Ζιάρρακος Τάκης	20
Κασιάνος Χρήστος	20
Κατσούλης Ναπολέων	20
Παπακίτσος Αρ. Κων.	
(Ανεπίδεκτος ψαρικής)	20

Την εκδήλωση την πραγματοποιεί η Αδελφότητα των Αγναντιτών της Αθήνας, με πρόταση του αντιπροέδρου της Χάρη Ζάχου.

Υ.Γ. Το ψάρι που θα ζυγιστεί πρέπει να είναι ζωντανό. Έχω κάνει εγώ οκτανταλιές!!! Ευχαριστούμε για την προφορά σας.

Ζάχος Χάρης
αντιπρόεδρος της Αδελφότη-
τας - ερασιτέχνης ψαράς

Εκδηλώσεις 5 & 6 Ιουνίου 2010 στα Άγναντα

Άθλος Τζουμέρκων

Στις 5 και 6 Ιουνίου, πραγματοποιήθηκαν, για ένατη συνεχή χρονιά,

οι αγώνες περιπέτειας με την ονομασία "Άθλος Τζουμέρκων". Την οργάνωση των αγώνων είχαν ο **Ε.Ο.Σ. Αχαρνών και ο Δήμος Αγνάντων, που ήταν και ο κύριος χορηγός**. Υπεύθυνοι της διοργάνωσης ήταν τα δικά μας παιδιά, ο Θεοχαρόπουλος Γιάννης και η σύζυγός του Αναστασία Μαρίνα, αθλητές του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών.

των περιλάμβανε:

- α) Κατάβαση 7χλμ. του Αράχθου ποταμού με φουσκωτές βάρκες (Rafting).
- β) Μαραθώνιο ορεινής πο-

δηλασίας 60χλμ. Η εκκίνηση έγινε από τα Δημαρχεία.

γ) Μαραθώνιο ορεινού τρεξίματος 30χλμ. (Trail Running). Ο θερματισμός έγινε στην Κεντρική Πλατεία του χωριού μας το μεσημέρι της Κυριακής.

Εκεί τους περίμεναν ο Δήμαρχος, Δημοτικοί Σύμβουλοι, μέλη και ο Πρόεδρος του Τ.Σ., μέλη των Δ.Σ. Συλλόγων του χωριού μας, ο Πρόεδρος της Ομοσπον-

δίας Τζουμερκιωτών κ. Χρ. Λαναράς και πάρα πολλοί χωριανοί μας. Την ίδια ώρα η Αδελφότητα Αγναντιτών Ιωαννίνων και ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας, στον ίδιο χώρο είχαν συνδιοργανώσει τη γιορτή Πίτας.

Το Γιάννη και τη Μαρίνα τους δραστήριους, ακούραστους και μεθοδικούς αθλητές-οργανωτές του Άθλου, με τη μοναδική αγάπη τους για το χωριό, τους συχαίρουμε και τους ευχαριστούμε απ' την καρδιά μας. Τους οφείλουμε ευγνωμοσύνη. Έκαναν τον τόπο τους - τον τόπο μας πανελλαδικά, και όχι μόνο, γνωστό.

Επίσης, συχαίρουμε και ευχαριστούμε όλα τα παιδιά που συμμετέχουν στους αγώνες, που έρχονται από μακριά και παίρνουν μέρος σ' αυτούς. Ο αδιάλειπτος ερχομός τους σημαίνει ότι οι φυσικές ομορφιές του τόπου μας τα ανταμείβουν. Για μας όλοι ήταν πρώτοι, όλοι κέρδισαν. Κέρδισαν την αγάπη μας, κέρδισαν την καρδιά μας. Είναι πια, μετά από εννέα χρόνια, δικά μας παιδιά.

Γιορτή Πίτας

Στις 6 Ιουνίου, Κυριακή, της Αδελφότητας Αγναντιτών Ιωαννίνων και ο Εκπολιτιστικός-Εξωραϊστικός Σύλλογος "ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ" συνδιοργάνωσαν γιορτή πίτας στην Κεντρική Πλατεία του χωριού μας. Οι νοικοκυρές του χωριού μας, για πολλοστή φορά, μας κατέπληξαν με την ποικιλία των πιτών που παρασκεύασαν, τη νοστιμιά τους και το μεγάλο αριθμό των δημοψηφισμάτων τους. Το μενού περιλάμβανε πολλά φρέσκα καλοβρασμένα αυγά και αυτά προσφορά από τις αδερφές που είναι στο κέντρο του χωριού. Συχαίρουμε όλες τις γυναίκες και τις ευχαριστούμε. Οι Σύλλογοι προσέφεραν το κρασί, τα αναψυκτικά, το τυρί. Η εκδήλωση περιλάμβανε και ορχήστρα Δημοτικών τραγουδιών, προσφορά των Συλλόγων για ελεύθερο χορό. Για πάνω από τρεις ώρες, όλοι οι παρευρεθέντες χωριανοί, αλλά και πολλοί από τους αθλητές που συμμετείχαν στους αγώνες, έδειξαν τη χορευτική τους δεινότητα. Την παράσταση βέβαια έκλειψε η μικρή Σοφία Κ. Μαυροπάνου που διδάξε, ακόμα και τους διδασκόντες, χορό. Καταχειροκροτήθηκε.

Η εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία. Φάνηκε από τον αυθορμητισμό των γυναικών για προσφορά προς τους χωριανούς, από την αθρόα προσέλευση του κόσμου και από το αδιάλειπτο κέφι μέχρι την τελευταία στιγμή. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε, ότι στο χω-

ριό μας πολλά πράγματα μπορούν να γίνουν με λίγη προσπάθεια και με ελάχιστη οικονομική συνεισφορά

προς τους Συλλόγους, αλλά από όλους μας.
Και του χρόνου.
Κώστας Αρ. Παπακίτσος

Δωρητές του Λαογραφικού Μουσείου της Ι.Λ.Ε.Τ. στην Άγναντα

Αγόρος Νικήλη - Τούλα
Αηδόνης Κων/νος
Αηδόνη Σπυριδούλα
Αναστασίου Βασιλική
Αναστασίου Θωμάς
Αποστόλου Νικόλαος
Αργύρη - Μαργών Σοφία
Βαγγέλης Ευάγγελος
Βλάχος Κοσμάς
Ορόντου Σοφία
Γεωργονίσιος Γεώργιος
Γεωργονίσιος Ευάγγελος - Βούλα
Γιαννάκης Ιωάννης
Γιαννούλας Ιωάννης
Γιάμπρος Ευάγγελος
Δήμου Ευαγγελή
Ευαγγελίου Σπυριδούλα
Ευταξία Αθηνά
Ευταξία Μαριάνθη
Ζάραγκα Αντιγόνη
Ζάραγκα Ευτυχία
Ζάχου Μαρίκα
Ζάχος Χαρίλαος
Ζάβρας Αλέξιος
Ζιάβρα Ευαγγελή
Ζιάβρας Κων/νος
Θεοδωρή Σοφία
Καπέλη Αικατερίνη
Καπέλης Βασίλειος Κων.
Καπέλη Ελένη Χρήστου
Καπέλης Θωμάς
Καπέλης Κων/νος - Χριστίνα Δημητρίου
Καρούδη Αγνή
Κατσάνου Κων/νιά
Κατσούδα Μαριάνθη
Κοντογιώργου Σοφία
Κούκου Χαριτίνη
Κολιού Μαρία
Κράββαρης Δημήτριος
Κράββαρη Ευφροσύνη
Κράββαρης Σταύρος
Κώστα Ανθούλα του Χρήστου
Κώστας Γεώργιος του Κων/νου
Κώστας Κων/νος του Ιωαννίτου
Κωστάκης Γεώργιος
Κωστάκη Παναγιώτα
Κωστούλα Βασιλική
Κωστούλα Βούλα
Κωστούλα Ευθυμία
Κωστούλας Κων/νος
Λεμονιά Γεωργούλα

Λεμονιά Κασσιανή
Μάντζιου Σπυριδούλα
Μαυροπάνος Βασίλειος
Μαυροπάνος Κων/νος
Μαυροπάνου Σοφία
Μπαζούκας Αθανάσιος
Μπαζούκας Βικτωράς
Μπάκου Λαμπρινή
Μπαλατσούκα Παρασκευή
Νικολός Αθανάσιος
Νικολός Κων/νος
Νικολός Γεώργιος
Νικολός Ιωάννης
Νικολός Νότα (συζ. Κων/νου)
Νικολός Χριστίνα
Νικολός Νικόλαος
Νικολός Παπαδόπουλος
Νικολός Πεταλά Αικατερίνη
Νικολός Πολυζού Σπυριδούλα
Νικολός Πριτσάβηλη Χριστίνα
Νικολός Ρίζος Ιωάννης
Νικολός Ρίζος Χρήστος
Νικολός Ρουμελιώτης Γεώργιος - Ελπίδα
Νικολός Σκουληκαρίτης Ευάγγελος
Νικολός Σκουληκαρίτης Σοφία
Νικολός Στάμου Αριστεά
Νικολός Στάμου Μαίρη
Νικολός Τάτσης Κων/νος
Νικολός Τάτσης λάμπρος
Νικολός Τσιάκου Μαρία
Νικολός Τσιμπέρης Κων/νος
Νικολός Φίλου Γεωργία
Νικολός Φίλου Δημητριάδα
Νικολός Φίλου Ελένη
Νικολός Φίλου Λυδία
Νικολός Φίλου Μαριάνθη
Νικολός Χαλκιάς Ανδρέας
Νικολός Χαλκιάς Ελένη
Νικολός Χαμπίτη Ευαγγελή
Νικολός Χαμπίτη - Ρίζου Κων/να
Νικολός Χαμπίτη Μαρία
Νικολός Χάρος Κων/νος
Νικολός Χάρος Παντελής
Νικολός Χάρος Σταυρούλα
Νικολός Χασαλεύρης Μιχαήλ - Ουρανία
Νικολός Χριστοβασιλης Ιωάννης - Καίτη
Νικολός Εκκλησία Κοίμησης Θεοτόκου Αγνάντων
Νικολός Εκκλησία Αγ. Νικολάου Στρανών
Νικολός Συναγωγή αν ξεχάσαμε κάποιον να γράψουμε στον κατάλογο. Γι' αυτό να μας ειδοποιήσει να διορθώσουμε.

Απόσπασμα από το βιβλίο «ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ» σ. 209

* Στη μνήμη του Στέφανου Φίλου, ο οποίος πρόσφερε στον τόπο μας πνευματικό έργο ανεκτίμητης αξίας. (Έφυγε το Πάσχα 2007).

Φεβρουάριος 1996 στο χωριό μου - Παλιόχωρι, Άγναντα - όπου η πατρική μου οικογένεια συγκεντρωθήκαμε για τα «Σαράντα» της Μάννας μου.

...Την άλλη μέρα, Δευτέρα 5 Φεβρουαρίου 1996, κατά τις δώδεκα η ώρα - ο ήλιος έλαμπε πάνω από τον πανύψηλο λόφο, ανατολικά, με το πυκνό ελατοδάσος- κατά τις δώδεκα το μεσημέρι ασφαλίσαμε τα παράθυρα του σπιτιού και της κουζίνας, κλειδώσαμε τις πόρτες, πήραμε στα χέρια τις τσάντες και αφήσαμε την αυλή βγαίνοντας ένας - ένας από την ξύλινη πορτούλα, που είναι στη γωνία στον πάνω τοίχο του σπιτιού.

Εγώ βγήκα τελευταία. Και, ενώ οι άλλοι προχωρούσαν προς τα αυτοκίνητα, στερέωσα καλά με το σύρμα την πλεγμένη σαν φράχτης χαμηλή πορτούλα και ακούμπησα για λίγο πάνω της.

Κοίταξα κλαίγοντας πικρά την πλακόστρωση έρημη αυλή:

Ποτέ πια δεν θα ξαναδώ την αδύνατη μορφή της Μάννας μου...

Πού είναι ο πατέρας;...Ψυχές μου ταλαιπωρημένες...Ποτέ πια δεν θ' ακούσω τη φωνή τους:

«Ηρθες, παιδί μου;...Καλώς ήρθες!».

Τώρα που πέθανε και η Μάννα, εγώ αποχαιρετώ για πάντα τον τόπο, που γεννήθηκα...

- Έλα, σε περιμένουμε, πού είσαι; φώναζαν τ' αδέρφια μου.

Κι εγώ, στα κατάμαυρα ντυμένη, έσπρωξα στο βάθος της ψυχής μου το φαρμάκι, σκούπισα τα δάκρυά μου, κοίταξα το χωρισμό κατάματα, πήρα μέσα μου απόφαση την αιώνια σιωπή...

- Έρχομαι! τους φώναξα. (Μάιος 1996)

Γράφει η **Άγγελική Ζολώτα** Καθηγήτρια - φιλόλογος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας ανακοινώνω ότι η συγκέντρωση Λαογραφικού υλικού συνεχίζεται και εύχομαι όλοι οι χωριανοί να ανταποκριθούν, γιατί υπάρχουν πολλά παλιά αντικείμενα στα σπίτια τους, ως τα φέρουν να πάρουν την κατάλληλη θέση στο Μουσείο και να αξιοποιηθούν.

Εκείνο που λείπει εντελώς από το Μουσείο είναι παλιές φωτογραφίες ατομικές και οικοδικές τις οποίες μπορούμε να μεγαλώσουμε και να τις επιστρέψουμε στους κατόχους.

Η Υπεύθυνη Λαογρ. Μουσείου
Καπέλη - Γεωργονίσιος Παρασκευή

(Το βιογραφικό ενός μαθητή του Γυμνασίου Αγνάντων)

(Προδημοσίευση από το βιβλίο «Το Γυμνάσιο Αγνάντων, ο Πνευματικός Φάρος των Δυτικών Τζουμέρκων, Τόμος Β'», του Χριστού Α. Τούμπουρου)

Ο Χριστός Α. Τούμπουρος γεννήθηκε σ' ένα χωριό των Τζουμέρκων. Σε ένα... Να μην τα παραθέσω όλα. Ίδια είναι όλα, το ίδιο δογητό εγκάταλιψης εκπέμπουν, το ίδιο ρακουμάνημα έκαναν όλα τα παιδιά - όλα τα Τζουμερκιωτόπουλα.

Τέλειωσε το Δημοτικό Σχολείο σ' ένα απ' όλα τα Δημοτικά που λειτουργούσαν στα Τζουμέρκα. Εκεί, δηλαδή έμαθε τα πρώτα γράμματα. Γνώρισε δασκάλους και δασκάλες -φωτεινές φυσιογνωμίες- που λάμπρυναν το λειτούργημά τους και ανέβασαν ουσιαστικά το πνευματικό επίπεδο των Τζουμερκιωτών. Κώστας Βρόντος, Αρτεμισία Δήμου, Κώστας Μπέκας, Νίκος Κρεμμύνης, Μιχάλης Χάρος, Κώστας Τάσης, Κώστας Πεταλάς, Ιωάννης Οικονομίδης και τόσο άλλοι, που αναφέρονται στον Α' Τόμο του βιβλίου μου «Το Γυμνάσιο Αγνάντων, ο Πνευματικός Φάρος των Τζουμέρκων» (σελ. 42 - 120). Τα ονόματα των ανθρώπων αυτών, -αληθινών δασκάλων-, αναγράφονται ανεξίτηλα στη μνήμη όλων των μαθητών/τριών. Όλα τα Τζουμερκιωτόπουλα κάτι καλό έχουν να πουν για τους δασκάλους τους, που με περισσότερα καρδιάς, και ανεξάντλητο πάθος, πάλεψαν, «εμάτωσαν» κυριολεκτικά, έδωσαν και την ψυχή τους ακόμα, να μάθουν γράμματα τα Τζουμερκιωτόπουλα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Στη συνέχεια μαθήτευσε στο Γυμνάσιο Αγνάντων, όπως και χιλιάδες άλλα Τζουμερκιωτόπουλα. Ικανοποίησε δηλαδή τον μύχιο πόθο του: Να γίνει μαθητής του Γυμνασίου Αγνάντων. (Βλέπε σημείωμα του Φώτη Χακούλη με τον τίτλο: Μάνα θα πετύχω να πάω στην Αγναντα ή θα καθώ; σελ. 435 - 438 Α' Τόμος).

Ένας καλός ή «κακός» μαθητής. (Δεν υπάρχουν κακοί μαθητές).

Εγώ, όμως, επιμένω... Ένας κακός, -χείριστος-, μαθητής, πολλακίς αποβληθείς, συλληφθείς με άλλους μαθητές διασκεδάζων «εις εν παντοπωλείον της Κοινότητας Αγνάντων πίνοντες, καπνίζοντες, άδοντες και ενοχλούντες τους περιόικους παραβαίνοντας δια της συμπεριφοράς των τους σχολικούς κανονισμούς και προσβάλλοντας το κύρος του Σχολείου».

Και μέχρι σήμερα έχω την απορία:

Πότε η Αγναντα είχε παντοπωλείο που σέρβιρε ποτά;

Πότε μαθητής τολμούσε να παραμείνει σε παντοπωλείο; Φωτιά που τον έκαψε. Θα έτρωγε αμέτρητες, συνεχόμενες, χωρίς λύπηση, κλωτσιές. Τρελός ήταν;

Παραβαίνοντας τους κανονισμούς!!!

Να δούμε και τους κανονισμούς του Σχολείου...

«ΠΑΙΔΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

1). Απαγορεύονται:

Το κάπνισμα, η παραμονή εις Καφερεία, Ζαχαροπλαστεία, η παρακολούθησις του κινηματογράφου άνευ συνοδείας καθηγητών, αι φωνασκίαι κατά την είσοδον και έξοδον εκ των τάξεων διδασκαλίας, να αποφεύγουνται αι συγκεντρώσεις άνω των 5 μαθητών και τα τιμαλή αντικείμενα.

2). Η κυκλοφορία των μαθητών θα καθορίζεται αναλόγως της εποχής και εις ώραν καθορισμένην υπό του Σχολείου.

3). Οι μαθηταί οφείλουνται να κλιπών την κόμην ανά εικοσαήμερον, να φέρουν ευπρεπή ενδυμασίαν, να χαιρετούν τους κκ. καθηγητάς των και να αποφεύγουν τας πολυώρους επισκέψεις εις οικίας συμμαθητών των».

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΪΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΑΠΟΡΙΕΣ, ΣΧΟΛΙΑ...

Αναριθμητές οι αταξίες. Όμως...

Ζαχαροπλαστεία δεν υπήρχαν στην Αγναντα.

Τιμαλή δεν είχαμε... Προτιμούσαμε να έχουμε φραγτό, που κι αυτό δεν το είχαμε.

«Ευπρεπή ενδυμασία». (Βλ. σελ. 447, 448, Τόμος Α').

«να αποφεύγουνται αι συγκεντρώσεις άνω των 5 μαθητών».

Απλά εφαρμόζαν το Β.Δ. υπ αριθ. 280/21 Απριλίου 1967 της «Εθνικοσωτήριου Επαναστάσεως» που απαγόρευε:

«τας εν υπαίθρω συγκεντρώσεις, πλέον των πέντε ατόμων» και

«τας εν κλειστώ χώρω συγκεντρώσεις πλην δημοσίων θεαμάτων».

Κι όμως μιλάμε για το 1972!!! «Πολυώρους επισκέψεις».

Τώρα κατάλαβα τι συνέχισαν μενεις εφόδους στα σπίτια των μαθητών/τριών από συγκεκριμένους -επαλαμβάνω συγκεκριμένους- καθηγητές. «Εφρημόζον τα ισχύοντα παιδονομικά μέτρα!!!».

Εγώ, όμως, ουδόλως συνετιζόμουν.

Κι όσο θυμάμαι εκείνα που μάθαινα στο Πανεπιστήμιο, ότι δηλαδή «ποιή είναι κακό που επιβάλλεται στο δράστη ορισμένης αδικιοπραγίας σε εκδήλωση ιδιαίτερης αποδοκιμασίας αυτού από την έννομη τάξη», τόσο με πίνει μια ντροπή, άλλο πράμα! Πώς να με μεταχειριστεί ο Σύλλογος Καθηγητών; Πώς να με συνετίσει;

Όλοι οι κοινωνικοί φορείς είχαν αναλάβει να με φέρουν «στον ίδιο δρόμο». Δεν κατάρφρασαν τίποτε! Η μάνα μου έφτασε στην έσοχητή «λύση». Σαράντα μέρες πρωί - πρωί, μέσα στο κρύο και την αγωνία, να με πήγαινε στην εκκλησία, να με διαβάσει ο πάπα - Νάσιος. «Να ξεζουρλαθεί», όπως έλεγε. Τίποτε εγώ. Όλοι έλεγαν: «Τον διάβασε ο πάπας κι αυτός τίποτε... Δεν παίρνει γιατρεία».

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Αγροτεμάχιο δέκα πέντε (15) στρεμμάτων στην θέση Βίλλια Αγνάντων, 30 μέτρα από το Εκκληράκι των Αγίων Πάντων.

Πληροφορίες: 6979817921

Επιστολή Δημ. Φλώρου

(Δημοτικού Συμβούλου Δήμου Αγνάντων)

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε,

Με αφορμή το άρθρο στην εφημερίδα με αριθμό φύλλου 170, σχετικά με τη λειτουργία του Δημοτικού Σχολείου Αγνάντων και, επειδή αναφέρεται το όνομά μου, θα ήθελα να σχολιάσω τα ακόλουθα:

Είναι κατ' αρχήν θετικό και ελπιδοφόρο το γεγονός ότι υπάρχουν άνθρωποι που εξακολουθούν να ενδιαφέρονται πραγματικά για θέματα της περιοχής, όπως κάνει ο συνδημότης και φίλος Χριστός Τούμπουρος.

Είναι κατ' αρχήν θετικό και ελπιδοφόρο το γεγονός ότι υπάρχουν άνθρωποι που εξακολουθούν να ενδιαφέρονται πραγματικά για θέματα της περιοχής, όπως κάνει ο συνδημότης και φίλος Χριστός Τούμπουρος.

Στα περισσότερα από όσα σχολιάζει συμφωνώ και προσυπογράφω. Όμως, ενώ παραθέτει απόσπασμα του Νομαρχιακού Συμβουλίου για το θέμα και σχολιάζει ορθώς τα όσα επακοιούθησαν, παραλείπει, θέλω να πιστεύω, όχι σκόπιμα, να αναφερθεί και να παραθέσει το σχετικό απόσπασμα των πρακτικών του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου μας, όπου συζητήθηκε, επίσης, το θέμα.

Εκεί, λοιπόν, θα έβλεπε ότι ο υπογράφων όχι μόνο υποστήριξε τη λειτουργία του Δημοτικού Σχολείου στα Άγναντα αλλά πρότεινε και τη μεταφορά των μαθητών από τη Ράμια στην έδρα του Δήμου, γιατί εκτός των άλλων συμφέρει και οικονομικά έστω και αν θίγονται απ' αυτό ορισμένοι.

Εκτιμώ ότι για λόγους αρχής, δεοντολογίας και, κυρίως, πλήρους ενημέρωσης των αναγνώστών σας έπρεπε να δημοσιεύσει και τα απόσπασμα των πρακτικών του Δημοτικού Συμβουλίου, για το θέμα, όπου εκεί θα έβρισκε τις απαντήσεις στις ρητορικές ερωτήσεις που θέτει στο άρθρο του και θα μάθαινε ο καθένας ποιες είναι οι θέσεις και απόψεις του κάθε Δημοτικού Συμβούλου και ποιος πραγματικά ενδιαφέρεται για την ορθή και δίκαιη επίλυση των προβλημάτων του Δήμου.

Αντί άλλου σχολιασμού και απάντησης θα παρακαλούσα να δημοσιεύσετε, για ενημέρωση των αναγνώστών σας, το απόσπασμα των πρακτικών του Δημοτικού Συμβουλίου, το σχετικό με το θέμα της λειτουργίας του Δημοτικού Σχολείου Αγνάντων.

Τέλος, ως προς την φράση του «Μούγκα στη στρουόγκα» τη θεωρώ, ως άτομο και ως Δημοτικό Σύμβουλος, προσβλητική και μειωτική για το πρόσωπό μου, σε ήθος άτομο, μάλλον απευθύνεται, και θα ζητούσα στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας να ανακαλέσει καθόσον πρέπει να γνωρίζει και το γνωρίζω, γιατί όλοι γνωρίζομαστε μεταξύ μας, ότι ο υπογράφων έχει μάθει μέχρι σήμερα στη ζωή του να μη σιωπά, να μη συμβιβάζεται αλλά να εκφράζει ελεύθερα και χωρίς σκοπιμότητες και ιδιοτέλειες την άποψή του και να αγωνίζεται για αρχές, οράματα και ιδανικά, ως Δημοτικός Σύμβουλος δε για την προώθηση επίλυσης προβλημάτων της περιοχής μας.

Ιωάννινα 11 Απρίλη 2010-05-10

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία

Δημ. Φλώρου

Η απάντηση του Χριστού Τούμπουρου

Μάλλον ο κ. Φλώρου δεν διάβασε επιμελώς το σχετικό άρθρο. Διαφορετικά θα διαπίστωνε ότι δεν ασχολήθηκε με πρόσωπα, αλλά με φορείς και όργανα θεσμών. Τέτοια είναι ο κ. Δήμαρχος, ο επικεφαλής της μειζονος και ελάσσονος αντιπολιτευσεως κτλ., οι οποίοι και φυσικά έχουν ονόματα. Είναι γνωστό ότι οι πράξεις ή οι παραλείψεις τους, είτε το ξέρουν είτε το θέλουν, ελέγχονται.

Έγραφα λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο. Πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου (πότε έγινε, πόσους δηλαδή μήνες αφότου ανέκυψε το θέμα), εγώ δεν έχω. Απ' ό,τι γνωρίζω ούτε η Αδελφότητα. Μπορούσε όμως ο ίδιος να τα αποστείλει στην εφημερίδα, για να ενημερωθούν οι αναγνώστες και να μην σούρνονται φήμες, ράδιο αρβύλες και να κατηγορούνται πρόσωπα άσχετα, που στο κάτω -κάτω της γραφής ούτε αρετοί άρχοντες ήταν ούτε και καμιά αρμοδιότητα είχαν να «εγκρίνουν» ή όχι τη λειτουργία του Σχολείου.

«Ρητορικές ερωτήσεις» δεν έθεσα. Ερωτήσεις αγανάκτησης ήταν, γιατί δεν μπορούσα να διανοηθώ ότι παιδάκια εμποδιζόνταν να μάθουν γράμματα.

Τέλος, εγώ ευχαριστώ να ανακαλέσω τη φράση «μούγκα στη στρουόγκα», αλλά με μια παρατήρηση.

Δεν διάβασα ποτέ, δεν άκουσα ποτέ, δεν ενημερώθηκα ποτέ (Λαϊκή Συνέλευση κτλ.), για τη δράση και τη στάση των αρετών αρχόντων του Δήμου Αγνάντων. Η ενημέρωσή είναι ασφαλώς ουσιαστική υποχρέωση των δημοτικών αρχόντων.

Κατόπιν τούτων η φράση «μούγκα στη στρουόγκα» αλλάζει και διευκρινίζεται ως εξής: «Οι αρετοί άρχοντες του Δήμου Αγνάντων ποτέ μέχρι σήμερα δεν μας ενημέρωσαν για τα τεκταινόμενα στο Δήμο Αγνάντων».

ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ (ΓΕΝΙΚΕΣ) ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΜΕ ΕΥΝΟΙΚΟΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΜΕΣΩ Ο.Ε.Κ.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΑΝΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ε. ΦΛΟΥΔΑΣ

Φαβιέρου 71 & Αριστοφάνους 2α Χαϊδάρι
Τηλ. 2105323445 - Φαξ 2105323967 - Κιν.: 6942473790

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αναστασίου Κωνσταντίνου του Δημοσθένους.....	10
Αποστόλου Νικόλαος.....	20
Αποστόλου Χρήστος.....	20
Βαγγελίης Ευάγγελος.....	10
Γεωργιάνικος Κωνσταντίνος του Βασιλείου.....	20
Γκούβα - Ραβάνη Αικατερίνη.....	50
Γραβιάς Στέλιος.....	20
Ευσάβια - Γαθούρα Μαριάνθη.....	30
Ζάρακας Κωνσταντίνος του Ιωάννου.....	20
Ζάχου Έφη του Κων/νου (Αλευράδα Βάβη).....	10
Καπέλη Μαρία του Αποστόλου.....	30
Καπέλης Γεώργιος του Αθανασίου.....	20
Καπέλης Χαρίλαος (Λάκης).....	50
Κοντογιώργος Βασιλείος του Ευαγγέλου.....	100
Κοντορήνης Δημήτριος.....	50
Κούκος Δημήτριος.....	20
Κώστας Κωνσταντίνου του Ιωάννου και της Πνευλόπης.....	30
Λευκαδής Ιωάννης (Ιερέας).....	10
Λιόντος Λάμπρος του Χρήστου.....	20
Λιόντος Νικόλαος.....	20
Νάσης Απόστολος.....	15
Νικόλαος Αθανάσιος του Ιωάννη.....	20
Νικόλαος Ιωάννης του Κωνσταντίνου.....	20
Νικόλαος Κωνσταντίνος του Ιωάννη.....	20
Παπαθεοδώρου- Μακρή Σπυριδούλα.....	15
Παπαθεοδώρου-Σάμου Μαίρη.....	15
Παπακίσιος Βασιλείος του Νικόλαου.....	30
Παπακίσιος Κωνσταντίνος του Αλεξάνδρου.....	30
Παπακίσιου- Μάντζου Σπυριδούλα.....	10
Πριτωβλής Γεώργιος.....	30
Ρίζος Βασιλείος του Χρήστου.....	50
Σκουλικαρίτης Γεώργιος του Κωνσταντίνου.....	20
Τάσιου Χριστίνα του Ιωάννη.....	10
Τάσιος Δημήτριος του Γεωργίου.....	50
Τζορέλα-Βαγγελία Αναστασία (Ιωάννινα).....	30
Τσιάρας Δημήτριος (Ιερέας).....	30
Τσιμπίρης Σωτήρης.....	50
Τσιμπίρης Χρήστος του Αθ.....	10
Χάρος Δημήτριος του Παντελή.....	15
Χάρος Παντελής του Ιωάννη.....	15
Χασαλέρη - Ζουμπουλή Ελευθερία.....	20
Χασαλεύρης Κωνσταντίνος.....	20
Χασαλεύρης Μιχαήλ.....	10
Χασαλεύρης Τάκης του Αθανασίου.....	20

Σημείωση: Την ημέρα της Αναλήψεως στο χορό, κάποιος Αγναντινός έδωσε 20 ευρώ αλλά επειδή δεν κόψαμε απόδειξη εκείνη τη στιγμή δε θυμόμαστε ποιος είναι. Παρακαλώθε όποιος δε δει το όνομά του να επικοινωνήσει με την Αδελφότητα ώστε να αναγραφεί στο επόμενο φύλλο.

**Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ»
(Βιβλιοδετημένη
σε δυο τόμους)**

**Έκδοση Αδελφότητας Αγναντιτών
Αθηνών (Αθήνα, Απρίλιος 2010)**

Σε δυο γκόλντεις τόμους (42Χ30 εκ.), σταχυομένους ανθεκτικά και καλαισθητά, συγκεντρώθηκαν όλα τα φύλλα της Εφημερίδας «Αγναντα Αρτας» από της εκδόσεώς της (Μάιος 1977) ως και το Δεκέμβριο του 2009 και εκδόθηκαν σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων. Πρόκειται για ένα μνημειώδες έργο! Πρόσωπα και γεγονότα που σημάδεψαν την ανωτέρα χρονική περίοδο, συνεργάτες και συνεργασίες που στήριξαν την Εφημερίδα μας, φωτογραφίες και περιγραφές που θυμίζουν τα περασμένα, προβάλλουν από τις σελίδες της επιμειλημένης αυτής έκδοσης. Δε θα επιτηρήσω να παρουσιάσω μόνο τούτη τη σελίδα το τεράστιο αυτό έργο, δε χωράει! Γι' αυτό, συγχωρώντας για μια ακόμη φορά τον Πρόεδρό και τα Μέλη του Δ. Σ της Αδελφότητάς μας για το μνημειώδες αυτό έργο που παραδίδουν ως «κτήμα εσαεί» στις μεγαλύτερες δημόσιες βιβλιοθήκες, στους ενδιαφερόμενους και στις μελλουσές γενεές, περιορίζομαι στην αναδημοσίευση, εν είδει εισαγωγής, του Προλόγου της Συντακτικής Επιτροπής της Εφημερίδας μας (βλ. σελ. 1).

ΡΗΓΑ-ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΚΟΥΤΕΛΑ

**«Δεν θέλω να πάω
στον παράδεισο»
(Μυθιστόρημα)**

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ, Αθήνα 2010

Ο Άρης και η Βάλια, ταιριαστά και σφοδρά ερωτευμένο νεαρό ζευγάρι, κατέληξαν στο τελικό και μεγαλειώδη σχέδιο οικοδόμησης του επίγειου Παραδείσου τους. Πρόθυμο ήταν το πνεύμα τους και έτοιμα τα γνήσια, τα ανεπαρκή, τα ευλογημένα υλικά για να τον κτίσουν. Όμως, ο χήρος Στρατηγός πατέρας της Βάλιας, άλλα σχέδια είχε για το μονάκριβο παιδί του. Εγωιστής, αυστηρός και ξεροκέφαλος, όπως ήταν, δεν μπορούσε να συμβιβαστεί με την ιδέα, ότι η όμορφη, καλοαναθερμωμένη, άρτια μορφωμένη και υψηλής κοινωνικής στάθμης κόρη του, θα παντρευόταν έναν άγνωστο πτυχιούχο μαθηματικό, ταπεινής καταγωγής. Έδωσε από το σπίτι του «πύξ λαξ» τον Άρη όταν πήγε να τον γνωρίσει και να επισημοποιήσει τη στενή και σοβαρή σχέση που είχε συνάψει με τη Βάλια!

Η συμπεριφορά του Στρατηγού ήταν τόσο σκακή και αγενής που δεν άφησε καμιά ελπίδα στον Άρη ότι θα έκτιχαν μαζί με τη Βάλια τον Παράδεισο τους. Ούτε η μαθηματική θεωρία των πιθανοτήτων, την οποία χρησιμοποίησε ως ειδικός, του έδινε έστω και ήπιος αισιοδοξίας. Όλα γκρεμίστηκαν μέσα του... Το ίδιο και στη Βάλια, «ο κατ' οίκον περιορισμός» της οποίας ήταν έκτοτε αυστηρότατος!...

Όταν κάποτε «εξελέφτηκε» και βρέθηκε στο δωμάτιο του Άρη, η απελπία τους ξεουθενώσε!... Νόμιζαν ότι ο Παράδεισός τους να γκρεμίζεται. Μέσα σ' αυτόν τον εριάλτη ο Άρης έπεισε τη Βάλια να εγκαταλείψουν τον επίγειο κόσμο, για να βρίσκονται μαζί αιώνια στον ουράνιο Παράδεισο. Αυτοκτόνησαν!... Όμως, στα κιτάπια του προβάλλου του άλλου κόσμου, ο Άρης βρέθηκε χρωμαμένος με δυο ασυγχώρητα αμαρτήματα: Με την αυτοκτονία τη δική του και την ηθική αυτοουργία του στην αυτοκτονία της Βάλιας. Η ποιή η ήταν βαρύτερη. Οδηγήθηκε στην πτέρυγα των κολασμένων, στο πυρ το εξώτερο, στην Κόλαση, στον τόπο της ξεραίας, των κοχλαζόντων

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Επιμέλεια: Χρ. Αρ. Παπακίτσος

λαϊκού πολιτισμού, που έχουν την αρχή τους σε απώτερες εποχές και την έκφρασή τους και σε ξέμακρες από τα Τζουμέρκα περιοχές, γεγονός που μαρτυρεί τη «διαχρονική και διατοπική συνέχηση του Ελληνισμού», όπως ο ίδιος υπογραμμίζει. Αφήνει δε να εννοηθεί ότι τα ήθη και τα έθιμα δεν αποτελούν απολιθωμένα κέτοια παλαιάς εποχής, αλλά αναπροσαρμόζονται προς το διηλεκτικό εξελισσόμενο κοινωνικό και πολιτισμικό γήενσθαι κάθε τόπου.

Όλα αυτά ο Συγγραφέας τα συσχετίζει με παλαιές φωτογραφίες από τη ζωή και τις δραστηριότητες των κατοίκων της περιοχής μας, με μαρτυρίες ανθρώπων που τις αξιολογεί κατά το «εικός» (πιθανό) της Θεουκιδείας αρχής και τα εναρμονίζει προς το ευφυολόγημα: «το μεγάλο βιβλίο είναι ίσο με μεγάλο κακό», που χρησιμοποίησε ο Καλλιμάχος για να εκφράσει την «ποιητική του λεπτού λόγου». Τα στηρίζει, όμως, και σε πλούσια βιβλιογραφία, πράγμα σπάνιο σε λαογραφικά κείμενα και, κυρίως, τα περιβάλλει με επιστημονική εγκυρότητα και τα καθιστά υποδείγματα συγγραφής παρόμοιων πονημάτων, σαλπίζοντας ταυτόχρονα προσκλητήριο για καταγραφή και «ιερή παρακατάθεση» της ανεκτίμητης πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μας.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ & ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ**

**«Ιστοριογραφία
της Πίνδου»**

ΕΚΔΟΣΗ ΔΗΜΟΥ ΑΓΝΑΝΤΩΝ

(Αθήνα, Ιανουάριος 2010)

Ο Δήμος Αγνάντων, συνεχίζοντας την πνευματική και πολιτιστική του προφορά στον τόπο μας, συνεχίζει, ενθαρρύνει και στηρίζει τους πνευματικούς δημιουργούς της Περιοχής μας και τους παρακινεί να εναποθέτουν τους πνευματικούς θησαυρούς τους στη μεγάλη, αλλά μισοάδεια ως τώρα, πνευματική κιβωτό των Τζουμέρκων, για να τους διασώσουν και να τους κάνουν προστούς σε όλους. Στο «έμπτα» τούτου του χρόνου έστειλε στα στήλια μας, συνοδευόμενος από τις Ηπειρωτικές Εκδόσεις «Πέτρας», τους συντοπίτες μας συγγραφείς (από τον Καταρράκτη) κ. κ. **Αθανάσιο** και **Χρήστο Μακρυγιάννη** να μας κάνουν «καλό ποδαρικό» και να μας προσφέρουν τα πολύτιμα δώρα τους!

Οι Συγγραφείς, διακεκριμένοι φιλόλογοι, πραγματικοί δάσκαλοι και εργάτες

καζανιών και των σιχαμερών και αποπνικτικών βορβόρων, ενώ η Βάλια στη «Γη της Επαγγελίας», στον Παράδεισο, «εν σκηναίς δικαίων». Ο χωρισμός τους θα διαρκούσε, τουλάχιστο, ως τη Δεύτερα Παρουσία!...Οι κλαυθμοί και οι οδυρμοί της Βάλιας οι ουρανομήκεις κραυγές και η ρητή δήλωσή της: «δεν θέλω να πάω στον Παράδεισο», δεν έπιασαν τόπο... Εκεί δε σβήνεται οι ποιείς.

Τη «ζωή χαρισάμενη» που πέρασε η Βάλια στον Παράδεισο, αλλά κυρίως τα φρικώδη μαρτύρια και τις «δυσάσεις» που Άρη στην Κόλαση, που προσμοιάζει με την κόλαση που ζούμε εδώ στη γη, μας τα διηγείται, μέσω των ηρώων του, γλαφυρότατα και παραστατικότατα, με αριστοτεχνική πλοκή, με καθαρότατο ελληνικό λόγο και με αξεπέραστη λογοτεχνική δεινότητα και μαεστρία ο εκλεκτός Τζουμερκιώτης (από τα Θεοδωριανά) Συγγραφέας του Μυθιστορήματος **Ρήγας - Γιώργος Σκουτέλας**.

Με κατέπληξαν ιδιαίτερα οι βαθιές και πλατιές γνώσεις του Συγγραφέα, η ευρηματική σάτιρα και η λεπτή ειρωνεία, ο πετυχημένος αυτοσαρκασμός και το ανελέητο «αυτομαστίγωμα» των ηρώων του, καθώς και το στέρεο φιλοσοφικό υπόβαθρό του!

Και όπως κάθε αξιόλογο κλασικό δράμα, κάθε σπουδαία τραγωδία που διδάσκει και παιδαγωγεί με παθήματα, έτσι και το Μυθιστόρημα **«Δεν θέλω να πάω στον Παράδεισο»** οδηγεί τελικά τον αναγνώστη του στην «κάθαρση δι' έλεου και φόβου». Διαβάστε το για να απολαύσετε αυτή την «κάθαρση», αυτή τη δικαιοσύνη!

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος

**Δρα ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡ. ΣΤΑΜΟΥ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ ΠΡΩΗΝ ΛΥΚΕΙΑΡΧΟΥ**

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ

ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

**ΕΚΔΟΣΗ Τ.Ε.Δ.Κ.
ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**

Κυκλοφόρησε πρόσφατα το καινούριο βιβλίο (201 σελίδων) του πολυγραφότατου και πολυβραβευμένου συμπατριώτη μας (από τα Πράμαντα) Δρα ΔΗΜ. ΣΤΑΜΟΥ, με ΠΡΟΛΟΓΙΣΜΑ του Δημάρχου Ιωαννιτών και Προέδρου της Τ.Ε.Δ.Κ. του Νομού κ. Ν. Γκόντα, με τίτλο: **«Λαογραφικά σύμμεικτα των Πραμάντων»**.

Πρόκειται για ένα «Ανθολόγιο» επιλεγμένων κειμένων του Συγγραφέα που δημοσιεύτηκαν κατά καιρούς στην Εφημερίδα του χωριού του «ΠΡΑΜΑΝΤΑ». Αναφέρεται στα ήθη, τα έθιμα, τις παραδόσεις, στη ζωή και στη δράση παλαιών συγχωριανών του και καλύπτει ευρύτατο φάσμα του τοπικού μας λαογραφικού πλούτου.

Ο Τζουμερκιώτης που θα διαβεί το βιβλίο, θα διαπιστώσει ότι μέσα από τα καταχωρισμένα σ' αυτό άρθρα, που το καθένα αποτελεί απαύγασμα ξεχωριστής μελέτης και έρευνας του Συγγραφέα, προβάλλονται ατόφια, η ελαφρώς διαφοροποιημένα, και τα λαογραφικά στοιχεία όλων των χωριών της περιοχής μας, γεγονός που μαρτυρεί την ομοιογένεια του Τζουμερκιώτικου πολιτισμού και την ενιαία Τζουμερκιώτικη συνείδηση και αντίληψη των κατοίκων της περιοχής μας.

Προχωρώντας ο Συγγραφέας πιο πολύ στην έρευνα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, εντοπίζει, συγχρύνει και παραθέτει λαογνωστικά κείμενα που καταγράφουν παρόμοια στοιχεία του ελληνικού

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΦΑΛΜΑΤΟΣ

Στο προηγούμενο φύλλο Νο 169 (ΟΚΤ. - Νοεμ. - ΔΕΚ. 2009) της εφημερίδας «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ» και στη στήλη: **ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**, είναι αναγκαία να γίνει η παρακάτω Διευκρίνιση - Διόρθωση που πιθανόν ο Δαίμονας του Τυπογράφου έβαλε το κέρι του.

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ:

α) Στη σχέση: $z = (2X8 + 4Xy + 6X8)/7$,

ο συντελεστής του δ (δέλτα) είναι (6) εξι

και όχι (σ) σίγμα που πιθανά να φαίνεται

β) Ο τελικός τύπος του ΠΑΣΧΑ είναι:

$\Pi = \delta + z + 3$ Πάσχα = δέλτα + zήτα + τρία ήτοι το = 3 που εγράφη είναι + 3 το (ίσον 3) είναι (συν 3) όπως εκ παραδρομής τυπώθηκε.

Σημείωση: (Επαναλαμβάνω) ότι το λάθος ήταν παρόμοιο του Τυπογράφου).

Ευχαριστώ Δημ. Κοϊκόσ

του πνεύματος, εμπνευσμένοι και διειδυτικοί ερευνητές της τοπικής μας Ιστορίας και της λαϊκής μας παράδοσης, με το πρόσφατο βιβλίο τους **«Ιστοριογραφία της Πίνδου»**, κάνουν όλους μας, μικρούς και μεγάλους, κοινωνούς των πνευματικών τους θησαυρών, που χρόνια πάλαινα να τους εντοπίσουν και να τους ανασύρουν από τη γη μας, από το χρόνο και από την ψυχή των προγόνων μας. Το θησαυριόμα τους, από τον τριακονταετή και πλέον μόχθο τους, το ενταμιεύουν με τάξη και αλληλουχία, με ευαισθησία και σοβαρότητα στο αξιόλογο πόνημά τους, για να γίνει «κτήμα εσαεί» όλων των Τζουμερκιωτών.

Μόνο άνθρωποι με βαθιές και λαμπκαρισμένες γνώσεις και με φρονιμαμένη την Τζουμερκιώτικη φλόγα, που το έναυσμά της ορμάει από τους σπινθηροβόλους πυρτόπληθους του κακοτράχαλο αλλά γεμάτου με πνεύμα και έμπνευση τόπου μας, θα μπορούσαν να καταπιαστούν με ένα τόσο δύσκολο εγχείρημα, να το εκθέσουν και να το εκθέσουν με πεντακάθαρο ελληνικό λόγο, τόσο ανθρώπινα, τόσο εκφραστικά και τόσο αληθινά, λες και σμίλεψαν κλασικό κομφοτέχνημα υψηλής γλυπτικής! Κατάφεραν να «παντρέψουν» αρμονικά και ευάμορφα το μύθο με την παράδοση, τα αρχαία ευρήματα με τη λαϊκή μνήμη και, όλα μαζί, με την αρχαία και τη νεότερη Ιστορία της Περιοχής των Τζουμέρκων και ειδικότερα του Καταρράκτη.

Οι Συγγραφείς Αθανάσιος και Χρήστος Μακρυγιάννης με το πρότυπο βιβλίο τους, γραμμένο με μερική και λογοτεχνική πνοή, συμπληρώνουν αρκετές σελίδες της τοπικής μας ιστορίας που τις άφησαν άγραφες, σχεδόν λευκές, οι ιστορικοί που, όπως κάποτε έγραφα, «μόνο λοξές και φευγαλέες ματιές έρχαν προς τον κακοτράχαλο τόπο μας, με ασηρή γεγονότα που διαδραματίστηκαν μακριά από τα Τζουμέρκα, αλλά με Τζουμερκιώτες πρωταγωνιστές». Μολταύτα, δεν έμειναν άγραφες, ούτε σβήσθηκαν, ούτε θα σβηστούν από τη μνήμη των Τζουμερκιωτών, η Μυθολογία, η Ιστορία και η Παράδοση των Τζουμέρκων. Μεταδόθηκαν προφορικά από γενιά σε γενιά και θα μεταδίδονται και «εις το πίνεκές» ατόφια, χάρη και στις προσπάθειες, σαν αυτές των Συγγραφέων της «Ιστοριογραφίας της Πίνδου», που κάνουν τελευταία αρκετοί Τζουμερκιώτες.

Της τελευταίας δεκαετίας, και ιδιαίτερα αυτή που μόλις συμπληρώθηκε, καταλάβετε όλοι οι Τζουμερκιώτες, πολίτες και φορείς, ότι «αν δεν μπορούμε να ζουτούμε μόνοι μας, μην περιμένουμε άλλους να μας ζώσουν».

Συγχαιρώντας τους Συγγραφείς για την εξαιρετική προσφορά τους στον τόπο μας, τους ευχαριστώ θερμώς για την τιμή που μου έκαναν να με συμπεριλάβουν μεταξύ των πρώτων αναγνωστών του βιβλίου τους και τους εύχομαι να έχουν υγεία και δύναμη, για να μας προσφέρουν και άλλες τόσο χρήσιμες και τόσο επιμειλημένες πνευματικές δημιουργίες.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ ΑΓΝΑΝΤΩΝ

«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

ΕΔΡΑ: Παλαιοχώρι-Αγνάντων

Αρ. πρωτ.: 2/27-4-2010

Ιωάννινα, 27-4-2010

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Παλαιοχωρίου Αγνάντων καλεί όλα τα μέλη του Συλλόγου μας και όλους τους απανταχού κατοίκους της πρώην Ενορίας Παλαιοχωρίου (Ζίφκο, Βίλλια, Παλαιοχώρι, Θεοδούλια) σε ένα μεγάλο αντίωμο με την Κυριακή 1η Αυγούστου και ώρα 7 μ.μ. στην πλατεία του Παλαιοχωρίου, κάτω από τον Πλάτανο να κουβεντιάσουμε για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον των συνοικιών μας (αν υπάρξει μέλλον) να ανταλλάξουμε απόψεις, να θυμηθούμε τα παλαιά μας χρόνια.

Το θέρο στη Βίλλια, τον τρύγο στη Ζίφκο, τα αλωνίσματα με τα δάρτια στο Ζίφκο -Βίλλια - Παλαιοχώρι, τα μαθητικά μας χρόνια στο Δημοτικό Σχολείο στο Παλαιοχώρι με τους αειμνήστους δασκάλους μας Κώστα και Νίκο Κρεμπουήνη, την Μ. Πάρασκευή και Ανάσταση στο Παλαιοχώρι που έβγαίε ο αξέχαστος Παπα-Γιαννούλας και ρώταγε «Ήρθαν όλοι» για να βγάλει την Ανάσταση. Και πολλά άλλα έχουμε να πούμε, να συζη-

τήσουμε για τον Αϊ Γιάννη τον Ριγανά στο Ζίφκο να σχολιάσουμε το πανηγύρι των Αγίων Πάντων στη Βίλλια και να προετοιμαστούμε για το μεγάλο πανηγύρι του Σωτήρος στο Παλαιοχώρι.

Να κάνει και τον απολογισμό (Διοικητικό-Οικονομικό) του Δ.Σ. και να εκλέξουμε και το καινούριο Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

Μετά την εκλογή του νέου Δ.Σ. θα ακολουθήσει όπως κάθε χρόνο μεγάλο φαγοπώσι (σιμπούσι) με τους παρευρισκόμενους με αρνιά ψητά και κοκορέτσια από τον Τάκη Κοντοευέργο, πίτες χωριάτικες από τις νοικοκυρές των συνοικιών του θα συμμετέχουν, όσο για ποτά, ούζο ΠΙΛΑΒΑ από την Πάτρα, ρακί μεταβλημένο από Γιάννα και νότιο και κρασί Αττικής που ελπίζουμε να μας φέρουν οι Αθηναίοι και ότι άλλο ήθελε προκύψει.

Και επαναλαμβάνουμε, όλα αυτά θα γίνουν την Κυριακή 1η Αυγούστου και ώρα 7 μ.μ. το απόγευμα. Να είμαστε όλοι εκεί. **Από το Δ.Σ.**

Το βιογραφικό ενός μαθητή του Γυμνασίου Αγνάντων

Συνέχεια από τη σελίδα 6

Όσπου παραβαίνοντας κατάφωρα τους κοινωνικούς κανόνες, «παρέβην» και τα παιδαγωγικά μέτρα του Σχολείου. «Εξαπάτησα το Γυμνασιακό Οικοτροφείο», πήγα δηλαδή δεύτερη φορά να πάρω συσσίτιο, και, το σπουδαιότερο, έκλεμα και κεράσια!!! Κερασσοκλοπέυς! Και επενέβησαν παιδαγωγικούς, έχοντας πάντα υπόψη τους τη θεωρία περί ποιητής του Πλάτωνα, ότι η ποιητή υπηρετεί την ειδική και τη γενική πρόληψη. Δεν τιμωρούμε, φυσικά, για εκδίκηση (αντιπεπονηθός). Προσπαθούμε, με την ποιητή να αποτρέψουμε το δράστη από τη διάπραξη και άλλων εγκλημάτων, και να παραδειγματίσουμε τους υπόλοιπους, καθόσον το Σχολείο είναι ουσιαστικός φορέας αγωγής και διαπλάθει υπεύθυνους και ελεύθερους πολίτες. Αλλά, τι παραδειγματισμό να πάρω εγώ; Εγώ, που δεν με έπιασε ούτε το «διάβασμα» του πάπα-Νάσιου.

Και να το σωστό παιδαγωγικό μέσον.
«Αποφαιίνεται ως ακολούθως:
Α) εκ των μαθητών της (Α) Τάξεως: Απάντων των μαθητών της πρώτης τάξεως χαρακτηρίζει την διαγωγή ως «κοσμιωτάτην», πλην
Β) διότι παρέβη τους σχολικούς κανονισμούς, β) δι' εξαπάτησιν του Γυμνασιακού Οικοτροφείου, και 3)..... δια κλοπήν κερασιών, ων την διαγωγήν χαρακτηρίζει ως «κοσμίαν».
Κοσμία η διαγωγή!'

Ο ΙΕΡΟΣΥΛΟΣ

Το διάβασμα δεν με έπιασε! Οι αποβολές δεν έπιασαν τόπο. Αντί να φρονιμώ, άρχισα να μη σέβομαι και τον ιερό χώρο της εκκλησίας κατά τον εκκλησιασμό. Και εκεί, στον ιερό χώρο παρενοχλούσα τους συμμαθητές μου ... Από το κακό στο χειρότερο. Δράμα η κατάσταση...

«Αποφαιίνεται ως ακολούθως
Αποβάλλει επί οκταήμερον τους μαθητάς
διότι κατά την διάρκειαν της Θείας Λειτουργίας την 21^η τρέχοντος, εν τω Ιερώ Ναώ της κωπολέως παρηνώχλουν συμμαθητάς των».

Και εκεί που, τέλος πάντων, φαινόταν ότι «είχαν πιάσει» τόπο οι «παιδαγωγικές» αποβολές κι όλοι ορκίζονταν πως «μπήκα στον ίδιο δρόμο, στο δρόμο του Θεού», αίφνης ΥΠΟΤΡΟΠΙΑΣΑ.

«δ' εκ της (Δ') τάξεως: απάντων των μαθητών της τετάρτης τάξεως χαρακτηρίζει την διαγωγήν ως «κοσμιωτάτην», πλην του μαθητού 1) ου την διαγωγήν χαρακτηρίζει ως «κοσμίαν» διότι συμπεριφέρθη απρεπώς προς τους καθηγητάς και διότι απέστειλεν επιστολήν προς μαθητήριον του Γυμνασίου».

(Απρεπής, απρέπεια: Η άκομψη και ανάρμοστη συμπεριφορά.

Αοριστως, αόριστα, αοριστία: Η έλλειψη σαφών, συγκεκριμένων στοιχείων, επαρκούς προσδιορισμού, απουσία σαφήνειας, αιτιολόγησης κ.τ.λ.)

Οι συνειρμοί κομπολόι. Το «απρεπώς» δεν το θυμάμαι. Την επιστολή τη θυμάμαι, γιατί την αποβολή συνόδευσε και η ανάλογη χειροτονία από τη μάνα μου. Οι επιστολές και δη οι ερωτικές, απαγορεύονταν. Δεν είναι τυχαίο γιατί χάθηκε, ως λογοτεχνικό είδος, η ερωτική επιστολογραφία. («Μέχρι τάφου σ' αγαπάω» κ.τ.λ.). Δε φταίει καθόλου το μήνυμα στο κινητό.

Τα ραβασάκια που δεν είχαν τελεωμό,
τα έγραψε το μήνυμα στο κινητό.
 Τα πήμα πενήντα χρόνια πίσω, για να αναζητήσουμε τα αίτια...

Η διαγωγή πήρε την κατακύβη. «Κοσμία». Μη βιάζεσαι αγαπητέ αναγνώστη. Θα δεις και «Επίμεμπτες».

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΠΡΕΦΙΚΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ

Η πρόφα είναι ένα τυχερό παιχνίδι που παίζεται με τριάντα δύο (32) τραπουλόχαρτα από τρεις παίκτες. Παίζεται και με τέσσερις, αλλά ο ένας υποχρεωτικά θα είναι τεμπέλης. Είναι έξυπνο παιχνίδι και γι' αυτό ο λαός με τη φράση «παίρνω πρόφα» εννοεί παίρνω είδηση, αντιλαμβάνομαι, παίρνω χαμπάρι, χαμπαριάζω, μυρίζομαι, παίρνω μυρωδιά.

Ο προφαδόρος είναι ο κλόος παίκτης που σκέφτεται πανέξυπνα κι ενεργεί απίθανα, απρόσμενα και απρόβλεπτα. Αυτός είναι ο αληθινός προφαδόρος. Ο άλλος, ο «προφαδόρος» με μεγάλα εισαγωγικά ή άλλως πως μούστος είναι αποκριάτικος, ψεύτικος και μπαλαμουτένιος.

Η εκμάθηση της πρόφας μοιάζει απόλυτα με την εκμάθηση οδήγησης αυτοκινήτου. Όσο μικρότερος μαθαίνεις, τόσο καλύτερα, γιατί στη νεανική ηλικία λειτουργούν σωστά τα αντανακλαστικά. Άμα σαντανάρσεις, ... άντε γεια!...Γι' αυτό και στην Άγναντα λειτουργούσαν χαρτοπαίχτικα εκπαιδευτήρια, αλλά και χαρτοπαίχτικες λέσχες. Στη Φονοκαρού, στα Παλιόμπελα, στο Σαλή, στην Καριά Μεγάλη, ακόμα και στην Αγία Παρασκευή. Ήταν κανόνες. Τελειώνοντας το Γυμνάσιο έπαιρνες το Απολυτήριο, αλλά, ταυτόχρονα, έπρεπε να πάρεις και Πιστοποιητικό Πρεφικής Επαρχείας.

Όσοι ήξεραν καλή πρόφα, θεωρούνταν πρότυπα, αξίες, ινδάλματα, «ιδεατοί τύποι ανθρώπων που ενσαρκώνουν ιδανικά». Γι' αυτό δεν έφτανε απλά η εκμάθηση. Χρειαζόταν και εξάσκηση. Και όχι απλή- συνεχής και

αδιάλειπτη. Όλες τις εποχές. Ακόμη και στη διάρκεια των εξετάσεων.

Και είναι βρισκόμαστε σε περίοδο Γραπτιών Δοκιμασιών Α' Εξαμήνου, μεις εξασκούμαστε στην πρόφα, στην αυλή του σπιτιού. Είχα μια ρέντα, άλλο πράμα! Δεν πρόλαβε, όμως, να ολοκληρώσει τη φράση του ο Γρηγόρης «εφτά καρά» και από πίσω του ήταν ο Παυτέλης, τού βούτηξε τα χάρτια από τα χέρια του και ακούσαμε να λέει: «Εφτά μέρες αποβολή». Τελικά έγινε σκότο.

«Αποφαιίνεται
Αποβάλλει επί δ'ήμερον τους μαθητάς 1).....
Γρηγόριον της Πέμπτης (Ε) τάξεως,
Κωνσταντινόν της Τρίτης (Γ') τάξεως και
Κωνσταντινόν της Τετάρτης (Δ) τάξεως. Επί 3ήμερον δε τον μαθητήν Χρυσάνθον της Πέμπτης (Ε') τάξεως διότι εφωράθησαν χαρτοπαίοντες εις την αυλήν της οικίας των την 9^η Φεβρουαρίου... και δη κατά την περιόδον των Γραπτών Δοκιμασιών Αου Εξαμήνου.

Αποβάλλει εισέτι και τους μαθητάς 1).....Βασίλειον της Πέμπτης (Ε') τάξεως και 2).....Γεώργιον της Πέμπτης (Ε') τάξεως και
Νικόλαον της Τρίτης (Γ') τάξεως, τον μεν πρώτον επί δ'ήμερον, τον δεύτερον επί 3ήμερον, διότι καθ'ον χρόνον εισήρχοντο οι μαθηταί εις τας αιθούσας των, ούτοι ιστάμενοι παρά του παραβούρου της αιθούσης εκραύζον δι' απρεπών φράσεων προς τους έξωθεν ευρισκομένους συμμαθητάς των, τον τρίτον επί 3ήμερον διότι κατά την ώραν του μαθήσαστος των Αρχαίων Ελληνικών, εχρησιμοποίησεν Μετάφρασιν επί του θρανίου παρά τας επανειλημμένα συστάσεις του καθηγητού.

Εφ'ω συνετάγη η παρούσα πράξις και υπογράφεται νομίμως.

Εγώ μπορώ να συμπληρώσω:
 Η παρούσα θέλει χρησιμεύσει ως Πιστοποιητικό Πρεφικής Επαρχείας.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Ένας μαθητής ήμουν λοιπόν κι εγώ, όπως και ο φίλος μου ο Μήτσος, που έγραψε την δεκαπεντάρα αποβολή και κόπηκε από τις απουσίες... Σταμάτησε, πλέον, το Σχολείο. Σταμάτησε, τον σταμάτησαν δεν έχει σημασία... Γι' αυτό και εγώ, κάπως έτσι έδωλα το άχτι μου.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Δεν ξέρω και δεν με ενδιαφέρει πώς ορίζει η Νομική Επιτήμη τον όρο Έγκλημα. Άλλωστε, τον επιστημονικό λόγο ποτέ δεν τον αποδέχτηκα. Τον θεωρώ φτιασιδωμένο και, πολλές φορές, «εκ του πονηρού» διατυπωμένο. Παράβουρα και πόρτες κλειστές που καίεσαι να γίνεις κλειδαράς, για να τα ανοίξεις. Αλλότριους σκοπούς εξυπηρετεί και, να το πούμε κι αυτό, «υπέικει τους συμφορητότους».

Έτσι, λίγο πολύ, τη λέξη αυτή την έξεασα. Όσπου κάποια μέρα, μετά από σαράντα χρόνια, συνάντησα το φίλο μου το Μήτσο. Παλιός συμμαθητής, για κάμποσα χρόνια στο Γυμνάσιο Αγνάντων, μέχρι που -βίασα- του έκοψαν τη φοίτηση στο εν λόγω Γυμνάσιο. Ποιοι; Θα το δούμε παρακάτω... Εκεί, στην πλατεία των Αγνάντων, στο μαγαζί του Κωστούλα καθίσαμε και τα είπαμε... Γεγονότα, σκέψεις, απορίες, συνειρμοί, συναισθήματα, όλα μαζί ανάκατα λειτουργήσαν και μου όρισαν την έννοια του εγκλήματος.

Με τον Μήτσο ξεκινήσαμε μαζί το Γυμνάσιο. Ένα αθώο, πανέξυπνο, ευκίνητο και «ζωντανό» πλάσμα, γεμάτο αγωνία και θέληση για γράμματα.

Από τις πρώτες ημέρες διακρίθηκε -ξεχώρισε απ' όλους- για την επιμέλεια και, προπάντων, για την εξυπνάδα του. Μα οι «παιδαγωγοί» διαπίστωσαν ότι είχε έλλειμμα ακοής.

Θα μου πει κάποιος. Και τι πειράζει αυτό; Σωστά. Δεν πειράζει για μας. Άλλωθις, όμως, τον αντιμετώπισαν. Και ήταν φυσικό, αναγκαίο ο άνθρωπος και μια μέρα είπε μέσα στην τάξη σ' έναν «παιδαγωγό» μας.

-Ντροπή, είστε και εκπαιδευτικός, Λυπάμαι.
 Αποτέλεσμα; Δεκαπεντάρα αποβολή!

Ο Μήτσος κόπηκε από τις απουσίες και σταμάτησε το Σχολείο. Τον σταμάτησαν βίασα, ανορθόδοξα και απαράδεκτα!

Έτσι, χαθήκαμε...

Τον είδα μια φορά στην Πατησίων έξω από το ΜΙΝΙΟΝ, που πουλούσε κουλουρία. Άλλαξα πορεία και δεν ξαναπέρασα από εκεί.

Τον είδα κι άλλη μια φορά έξω από το Χρηματιστήριο. Άλλαξα πορεία και δεν ξαναπέρασα από εκεί. Κάποια φορά μου έστειλε χαιρετισμούς με τον αδελφό μου. Πουλούσε λαχεία στην Άρτα. Έμαθα αργότερα ότι έφυγε από την Άρτα και μένει πλέον μόνιμα στα Κουκούλια, μαζί με την υπέρηγη μάνα του επιζητώντας εδώ κι εκεί, εργατικό μεροκάματο.

Εκεί, λοιπόν, στο μαγαζί του Κωστούλα, μου είπε πολλά. Κι εγώ ήθελα να του πω πολλά. Ήθελα πολλά να τον ρωτήσω, μα δεν μπόρεσα.

Τώρα βρισκόω την ευκαιρία και τον ρωτώ.
 -Θυμάσαι, φίλε την αποβολή που φάγαμε, γιατί πήγαμε κινηματογράφο; Τι να πούμε; Τους «έζωνε» η τύφλα της παιδείας; Είχαν διαβάσει ποτέ τους Παλαμά;

«κι ακούστε! Κάθε φορά που θέλει ο άνθρωπος να ξαναβρει τα νεύτα του, να 'ρχεται στο ποτάμι της ομορφιάς να λούζεται».

Αυτοί «Λούζονται» διαβάζοντας το «Πιστεύω» του Παπαδόπουλου και «εξαννάντων» τραγουδώντας το «Εθνικών Άσμα»: «Ορέ, Γιώ, ώ, ώ, γρο Παπαδόπουλε, ε, ε...!!! Κράτα τα κλειδιά, κράτα τα γερά, ά, ά !!!».

Κι όσοι διέφεραν τους είχαν επιβάλλει την «Εθνοσωτήριο σωπή».

-Θυμάσαι φίλε, την αποβολή που έφαγες, γιατί δεν προσκόμισες βεβαίωση από τον ιερέα του χωριού σου ότι εκκλησιάστηκες; Και θυμάσαι, το εξάρκι που καπάκι σου 'βαλε ο θεολόγος; Δεν κατέθεσες πειστικούς λογαριασμούς. Ποιος να σε πιστέψει ότι μάζευες το τριφύλλι, γιατί θα έβρεχε. Άλλα κόρτα... ήξεραν αυτοί.

-Θυμάσαι, φίλε το τετράδιο που σου έδωκες εκείνος ο ανεκδιήγητος καθηγητής και σου διάταξε την επομένη να φέρεις άλλο; Φυσικά και δεν σε ρώτησε, αν είχες χρήματα. Γι' αυτό και σου «φούσκωσε» το οχταράκι. Α, ρε φίλε ούτε κουμ-καν να έπαιζαν...

-Θυμάσαι, φίλε, όταν Δευτέρα πρωί ήρθες από τα Κουκούλια μουσκεμένος; Αντί να ζεσταθείς, σε ζεσταναν να «παιδαγωγοί» με δήμερο αποβολή!!!

Ξέρω ότι τα θυμάσαι όλα. Το κατάλαβα. Το διάβασα στα καταγάνα μάτια σου. Όλα τα θυμάσαι, όλους τους θυμάσαι και, όσα θέλεις, παραβλέπεις...

Ξέρω, φίλε Μήτσο, τον πόνο σου... Δεν σ' άφησαν να μάθεις γράμματα. Να σπουδάσεις... Σε αφάλοκομαν, φίλε. Μα, εσύ έριξες τρανά κοτρόνια μέσα στο πηγάδι να το κλείσεις, κι έκανες θρόνο το πηγάδι και κάθισες...

Και, κάτι άλλο. Εσύ ένιωσες για τα καλά στο πεσί σου τον αποκλεισμό. Πάνω σου επιβεβαιώθηκε το αξίωμα πως η περιβωριοποίηση και ο αποκλεισμός, όταν αγριέψουν, γίνονται σαρκοβόροι.

Το ξέρω, μεγαλύτερος καθώς είσαι τα πάντα δικαιολογείς.

Πώς το είπες φίλε; Λάθος; Μα, λάθος είναι ενέργεια άστοχη, αδέξια και ανεπιτήρητη. Εσένα, σε κρέμασαν στο τοιγκέλι. Επιδέξα ενήργησαν. Το πέτυχαν. Δεν αστόχησαν. «Εβαλλον από σκοπού».

Τύψεις; Μα, τύψη είναι μια δυσάρεστη κατάσταση που δημιουργεί το συναισθήμα της ενοχής. Όχι. Πρέπει να υπάρχει αίσθημα, φίλε, για να νιώσει κανείς συναισθημα.

Ντροπή; Μα, ντροπή είναι το δυσάρεστο συναισθημα που μας δημιουργεί η επίγνωση της ενοχής μας. Επίγνωση; Τι είναι αυτό... Τρώγεται;

Έγκλημα; Κάτι... αρχίζω να καταλαβαίνω...

Γι' αυτό κι εγώ προτεινώ να παρευρίσκεσαι τιμητικά κάθε χρόνο στη συγκέντρωση των αποφοίτων του Γυμνασίου Αγνάντων και να κάθεται σε τιμητική θέση. Στο πρόσωπό σου είναι ο καθρέπτης του «παιδαγωγικού έργου».

Το ξέρω φίλε ότι δεν θα πεις ευχαριστώ, γιατί ευχαριστώ είπες, και καλά έκανες, μόνο στους χτύπους της καρδιάς σου, που σμίλιναν το πρόσωπο της ζωής σου. Ένα πρόσωπο καθαίο, όχι προσαρμοσμένο και ούτε μεταποιημένο και μεταλλαγμένο. Ατόφιο...

Ούτε εγώ θα σου πω φίλε μου, από πού ξεκινάει ετούτη η θλίψη και πώς σμίγει με το θυμό.

Αλλά, εγώ θα σου πω ότι έμαθα, επιτέλους, τι σημαίνει έγκλημα...

«... εις τον μαθητήν της Πέμπτης (Ε) Τάξεως Δημήτριον, επιβάλλει επίσης την ποιήν της 15ήμερου αποβολής εκ του Γυμνασίου Αγνάντων, αρχομένης από της Τρίτης Απριλίου και χαρακτηρίζει την διαγωγήν αυτού εις καλήν, δια τον λόγον ότι ούτος ηπειλήσεν τον ... καθηγητήν..... θα πάω έξω, αλλά θα ιδούμε ποιος θα μετανοήσῃ, καθ'ον χρόνον συνέλαβεν αυτόν αντιγράφων εις το μάθημα της Ιστορίας και τον εξεδίωξεν εκ της Τάξεως.

Εφ'ω συνετάγη η παρούσα πράξις και υπογράφεται ως έπεται».

Άλλα έγιναν, άλλα γράφονται...

Ο ΚΑΠΝΙΣΤΗΣ

Το πρώτο μου τοιγάρο, το κάνπισα δεκαετησάρων χρόνων. Μπορώ να πω συνειδητά. Πάντοτε ήθελα να μοιάσω στους μεγάλους. Μα είχα και μια «δυστροφική» τακτική. Δεν έκανα ό,τι καλά, ας το πούμε, έκαναν οι μεγάλοι. Ό,τι ανάποδο γινόταν και υπέπιπε στην αντίληψή μου, εγώ θα το έκανα.

Θυμάμαι, όταν είδα δυο τρεις μεγάλους -μαθητές Γυμνασίου-, σε πρωτομαγιάτικη εκδρομή στον Αι Νικόλα, να τα έχουν κοπανήσει, προσπάθησα κι εγώ το ίδιο να κάνω.

Πού θα έβρισκα όμως κρασί; Βρήκα τη λύση. Πήδηξα από την πίσω πόρτα της εκκλησίας, μπήκα μέσα στο Ιερό και ήπια τη μαυροδόφνη του πάπα - Νάσιου. Έγινα κουρομπιπέλο και τρώγαμε να βγω έξω. (Όχι, δεν το έμαθε ο Σύλλογος των Καθηγητών).

Ό,τι και να έβλεπα, αμέσως με έπιανε μια ακατανίκητη επιθυμία- εγώ να το επαναλάβω.

Επιχείρηση ολόκληρη έκαναν οι μεγάλοι για να συλλέξουν -τι λέω- να κλέψουν, τα κεράσια; Ε, τι στενοχώρια με έπιανε που δεν με έπαιρναν μαζί τους.

Χαρτιά έπαιζαν στη Φονοκαρού; Όλα τα θελήματα έκανα προκειμένου να με αφήσουν να

→ παρακολούθησε δίπλα, τον αγώνα τους.

Στη γούρνα του Νάκου Χάρου για μπάνιο πήγαιναν; Από κοντά και εγώ. Παντού και πάντα. Φάντης μπαστούνης.

Καιρό, όμως, θαύμαζα κάτι παλικάρια, τελειόφοιτους του Γυμνασίου. Άναβαν κάτι τσιγαρούκιες άλλο πράμα. Κι όσο τους έβλεπα να «φουμέρνουν αρειμανίως», τόσο και μ' έπιανε η ζούρλια να καπνίσω κι εγώ. Μου δόθηκε λοιπόν η πρώτη ευκαιρία. Εκεί, στη Φονοκαριά κάτι μεγάλοι, μόνιοι θαμώνες της λέσχης, με έστειλαν στο μπάρμπα Γάκη να πάρω τρεις δραχμές τσιγάρα χύμα. Μοναδική η ευκαιρία. Φεύγω και βρίσκω τον παππούλη μου. Του ζήτησα μια δραχμή κι αυτός ο καλόβουλος, χωρίς να υπομυστεί τίποτε, μου την έδωσε. Πάω στον μπάρμπα Γάκη. Αυτός έδειξε δυσπιστία.

-Τίνος είναι Χρήστο τα τσιγάρα.

Εγώ, δεν κόμπισα καθόλου. Ήξερα, σ' οποιοδήποτε διαταγμό, θα με καταλάβαινε. Πήρα ύφος επίσημο και είπα:

-Στα παιδιά, που διαβάζουν κάτω στη Φονοκαριά.

-Μαύρο διάβασμα κάνουν, ήταν η απάντησή του.

Μου έδωσε τέσσερις δραχμές τσιγάρα. Όταν όμως πήγα στη Φονοκαριά, τα μπέρδεψα, με κατάλαβαν οι άλλοι, οι μεγάλοι και, βιαώς πήραν και τα δικά μου...

Από τότε μ' ένα τσιγάρο βρίσκομαι μονίμως στο στόμα μου.

Δεν με συνέτρεχαν ούτε οι αποβολές του φεράγου στο Γυμνάσιο. Όπου έβρισκα τσιγάρα τα βουτούσα! Τι να σου κάνουν και οι καθηγητές. Χρησιμοποίησαν όλα τα παιδαγωγικά μέτρα. Τίποτε ενώ...

«Αποφάινεται

Αποβάλλει επί 8/μερον τους μαθητάς 1).....,2).....,3).....,4).....,5).....,6).....

.....και χαρακτηρίζει την δι-αγωγὴν ἀπάντων ὡς Κοσμίαν διότι τὴν 8^{ην} Νοεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ περὶ ὥραν 6.30 μ.μ. ἀφῆρσαν κυτίον σιγαρέττων ἐκ στρατιωτικῆς αυτοκινήτου σταθμεύοντος ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Γυμνασίου.

Ο Σύλλογος καθηγητῶν ἐπι-φωλάσσει εἰς ἐαυτὸν τὸ δικαίωμα να βελτιώσῃ τὴν δι-αγωγὴν τῶν ὡς ἄνω μαθητῶν ἐφ' ὅσον ἤθελον οὗτοι ἐπιδείξει καλὴν δι-αγωγὴν κατὰ τὸ ὑπο-λοιπὸν σχολικὸν ἔτος καὶ δὲν ὑπεπέσει εἰς ἔρρον παρά-πτωμα.

Ο Διευθύνων Οἱ Καθηγηταί.

Να κόψω το τσιγάρο. Α, μπτ. Ακόμη και σήμερα καπνίζω. Δεν

πέτυχε το παραπάνω σωφρονιστικό μέσο.

Και ενώ άπαντες αναγνώριζαν ότι εγώ και όλοι οι μαθητές αντιμετώπιζαν προβλήματα, γιατί ήμασταν μόνοι μας και επομένως δεν μπορούσαν οι μαθητές «να αντιπαρέλθουν τους ποικίλους κινδύνους και παγίδας που τα περιβάλλουν».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΙΑΠΑΙ-ΔΑΓΩΓΗΣΕΩΣ ΚΑ ΔΗ-ΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΗΘΟΥΣ

«Το μεταναστευτικόν ρεύμα, εκτός από την ερήμωσιν των χωρίων, αρκούντως έντονον εἰς τὴν περιοχὴν μας, δημιουργεῖ καὶ ζητήματα δι-απαιδαγωγήσεως καὶ δημιουργίας ἠθους, δεδομένου ὅτι εἰς πλείστα περιπτώσεις φεύγουσι οἱ γονεῖς καὶ τὰ παιδιά ἀφήνονται εἰς τὴν κρίσιν αὐτῆν ἡλικίαν, μόνα τῶν να αντιπαρέλθουν τοὺς ποικίλους κινδύνους καὶ παγίδας που τα περιβάλλουν».

Από την ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων του Γυμνασίου Αγνάντων.

Μας φούσκωναν κάτι αποβολάρες... άλλο πράγμα!!!

ΔΕΝ ΕΧΕΙ Η ΚΑΤΡΑΚΥ-ΛΑ ΤΕΛΕΙΩΜΟ

1. «Ανοίκειος δι-αγωγὴ, ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν μαθη-τικὴν ιδιότητα».

2. «Πράξεις ἀπαδούσας εἰς τὴν μαθητικὴν τῶν ιδιότητα».

3. «...διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μαθήματος τῶν Λατινικῶν παρηνώχλει τὰς συμμαθητρίδας του, ρίπτων τεμάχια χάρτου».

4. Βαρέθηκαν! Τι να πρωτοαιτιολογήσουν... «Ανάρμοστον καὶ αὐθάδη συμπεριφορὰν».

5. Ουδείς σεβασμός στην ξένη περιουσία! Καταστροφὴ ξένης καὶ διη νεόδημητης οἰκίας.

«Αποφαίνεται ὡς ἀκολουθ-ως:

Αποβάλλει ἐπὶ 8/μερον τοὺς μαθητάς:

διότι ἐπροξένησαν ζημίας εἰς νεόδημητον οἰκίαν».

Τώρα, αν πω εγώ ότι κάτι τέτοιο συνιστά «υπερβαση καθήκοντος» όλοι θα γελάσουν και θα πουν: «Άσε, βρε, Χρήστο. Αυτό σε μάρανε. Εδώ άνοιγαν και τα γράμματα των μαθητῶν». Και για να αποδώσω δικαιοσύνη οφείλω να πω ότι συγκεκριμένους καθηγητές σταμάτησε αυτό το «άθλημα» (να ανοίγει δηλαδή τα γράμματα των μαθητῶν και ιδιαίτερα των μαθητριών), όταν απειλήθηκε σοβαρά από τον Θύμιο τον Νικόλη. Ξέρω ότι θα προσκρούσω στη μετριοφροσύνη του Θύμιου, αλλά θα το πω. «Μην τολμήσεις

να ξανακάνεις κάτι τέτοιο. Θα υποβάλλω αναφορά στον Επίθεωρητή». Μ' αυτά τα ξερά λόγια, γεμάτα με παιδαγωγικό περιεχόμενο σταμάτησε τον εν λόγω κύριο από το αντιπαιδαγωγικό -τουλάχιστον- έργο του. Ήξερε καλά ότι ο Θύμιος δεν άστειευόταν.

6. Κι αφού απέβησαν ατελέσφορα όλα τα παραπάνω Παιδαγωγικά Μέσα, ο Σύλλογος των Καθηγητῶν «επεδείξατο ἀχαλίνωτον ἐπιεικειαν...» και χαρακτήρισε τη δι-αγωγὴν ὡς Ε π ἰ μ ε π τ ο ν !!!

Αχαλίνωτος: αυτός που δεν συγκρατείται από χαλινάρια και κατ' επέκταση αυτός που δεν έχει ηθικούς φραγμούς.

Έχασαν τα χαλινάρια κι έβαζαν λέξεις στον βρόντο. Ξέφυγαν.

Ποιος χρειαζόταν χαλινάρι εἰνα ἄλλοι κουβέντα.

7. Α, όλο κι όλα. Υπήρχε και συμπαραστάτης!!!

«Δια πάντα ταῦτα ἡ παρα-μονὴ του ἐν λόγῳ μαθητοῦ καθίσταται ἐπιζήμιος διὰ το Γυμνάσιον καὶ ἐπιβάλλεται ἡ προαναφερθεῖσα ποιή. Ο καθηγητὴς κ. Μπουνιάκος Χρή-στος μειοψηφῶν ὑποστηρίζει τὰ κάτωθι: θεωρῶ τὴν ἐπι-βληθεῖσαν εἰς τὸν μαθητὴν Ε' Τάξεωσ..... του Εὐαγ-γέλου ποιητῆ τῆς διαρκούς ἐκ του Γυμνασίου ἀποβολῆς ὡς αὐστηρὰν καὶ ψυχολογικῶσ ἀνεπιτρεπτόν, καθ' ὅσον αὐτὴ ἔρχεται σὲ συνέχεια καὶ συνέ-πεια προγενεστέρων ποιητῶν μὴ ἐκτεθεισῶσ ἀκόμη ὑπὸ του κο-λαθθέντος ἰκανῆσ οὐ μόνον να ἐπιδράσῃ καταθλιπτικῶσ ἐπὶ τῆσ ψυχικῆσ του υγείας καὶ να περιπλέξῃ τὴν συνέχισιν τῶν σπουδῶν του καὶ δυνατόν να τὴν ματαιώσῃ καὶ να υποβάλῃ τὴν οικονομικῶσ χεῖμαζομέ-νην καὶ διαμένουσαν ἐν Ἄρτῃ οἰκογενίαν του εἰς νέαν δοκι-μασίαν ψυχικὴν καὶ οικονομικὴν ὡσ ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων μετεγγραφῶν του μαθητοῦ συνεπαγομένων ἀναλόγουσ δαπάνων. Ἀν ληφθῆ ὑπόψιν ὅτι ο ὡσ ἄνω μαθητὴσ κατόπιν τῶν νοουθεσιῶν καὶ στοργικῶν μου συστάσεων ἀπεχώρησεν ἠσυχῶσ, ὡσ ἀποβεβλημένοσ ἐκ του Σχολείου, ἄγομαι εἰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ διὰ τῶν ποιῶν ἀντιμετώπισις τῶν ψυχικῶν ἀντιδράσεων του νεαροῦ αὐτοῦ ἐφήθου τῶσ ἐκ-δηλωθεισῶσ συνεισεία τῶσ τι-μωρίας δὲν θα εἶναι σκόπιμος παιδαγωγικῶσ, ὅσον ἡ ἠπία μεταχειρίσις αὐτοῦ, δοθέντος ὅτι ἡ στοργὴ εἰς τὰ περιπτώ-σεις αὐτάσ εἶναι ἀνωτέρα τῆσ αὐστηρότητοσ, ἡτις δὲν σω-φρονίζει πάντοτε, σὺδῶλωσ δὲ μορφώνει.»

Εφ' ὡ συνέταγῃ ἡ παρούσα πρᾶξις καὶ ὑπογράφεται νομι-μῶσ Ο Διευθύνων Οἱ Καθηγηταί»

Ογκόλιθος από πνευματικῆσ καὶ παιδαγωγικῆσ πλευράσ.

8. Επικινδύνος για τις αγνές, άμωμες και άμόλυντες ψυ-χές!...

«... ἔκρινεν, ὅτι, ο ἐν λόγῳ μαθητῆσ, εἶναι φύσει κακοῦρ-γος, συνειπῶσ, σεσηπός μέλος, σῆμερον μὲν μεταξύ τῆσ μαθη-τώσεωσ νεολαίας του Γυμνασί-ου Ἀγνάντων καὶ ολοκλήρου τῆσ τρυφεράσ καὶ ἀμολύντοσ σπουδαζούσεσ Ἑλληνικῆσ νεό-τητοσ, αὔριον δὲ ἀνδρώμενοσ, φθοροποιῶν καὶ μολυσματικῶν μέλωσ τῆσ Ἑλληνικῆσ κοινώνια-σ. Ἴνα μῃ, λοιπὸν, μολυνθῶ-σιν ἐκ του ανοσιούσ, ἀνιάτου καὶ μολυσματικῶσ παραδείγ-ματοσ τούτου αἱ τετρακόσιαί άμομοί, άμόλυνται καὶ αγναί

Το πανηγύρι του Αγίου Χριστοφόρου στο χωριό μας

Από τον αγιασμό στο προαύλιο της εκκλησίας για την καρποφορία των δέντρων

Κάτοικοι του χωριού στο προαύλιο της εκκλησίας

Εδώ εικονίζονται αυτοί που «βασάνε άμυνα»...

ψυχαί των τετρακοσίων μαθη-τῶν καὶ μαθητριῶν του ἐπαρ-χιακοῦ καὶ αγνοῦ των Ἀγνά-των Γυμνασίου, ἀλλά καὶ αἱ ἀμόλυντοι, ἀφελεῖς καὶ ἀχρα-ντοι ψυχαί τῆσ σπουδαζούσεσ νεότητοσ ολοκλήρου τῆσ Ἑλ-λάδοσ, ο Καθηγητικῶσ Σύλλο-γος, ομοφώνωσ ἀπεφίηματο, ὅτι, ἡ προσήκουσα τιμωρία εἰς τὸν ἰόν..... εἶναι ἡ διὰ παντὸσ ἀποβολὴ ἐξ ὄλων των Γυμνασίων του Κράτουσ καὶ ο χαρακτηρισμόσ τῆσ δι-αγωγῆσ αὐτοῦ ὡσ «Κ α κ ἦ ς».

9. Φύση διεστραμμένη, παρα-συρόμενος.....

«Οὔτοι ὅσον καὶ ἀν εἶναι φύσεισ διεστραμμένοι καὶ ἐμ-φοροῦνται ἀπὸ κακοῦργα ἐν-στικτα, ἐν τούτοισ φρονῶν πε-ποιθότωσ, ὅτι δὲν ἦσαν ἰκανοί να συλλάβουν το ὑποχθόνιον καὶ σατανικὸν σχέδιον καὶ να ἐκτελέσουν με μαθηματι-κὴν ἀκρίβειαν το ἀνήκουστον ανοσιούργημα, το ὁπιόν διέ-πραξαν. Ἀλλὰ το σχέδιον του ἀπαισίου κακοουργματοσ καὶ ο τρόποσ τῆσ ἐκτέλεσήσ του ἐδόθησαν εἰς αὐτοῦσ ἀπὸ υπο-χθόνιουσ, σεσημασμένουσ καὶ ἐπικινδύνουσ κομμουνιστάσ, ἐνηλικύουσ τῆσ Κοινότητοσ Ἀγνάντων».

Βάρεσαν για τα καλά τα όρ-

γανα!

«Φύσεισ διεστραμμένοι». «Ἐμφοροῦνται ἀπὸ κακοῦρ-γα ἐνστικτα».

«Υποχθόνιο καὶ σατανικὸ σχέδιο».

«Ανήκουστον ανοσιούργη-μα».

«Απαίσιου κακοῦργημα».

«Υποχθόνιο, σεσημασμένοι καὶ ἐπικινδύνου κομμουνιστάσ, ἐνηλικύουσ τῆσ Κοινότητοσ Ἀγνά-των».

10. Παιδαγωγικὸι χαρακτηρι-σμοί!!!

«Μετὰ ταῦτα ἐκάλεσε τοὺσ διδασκόντοσ ἵνα ἕκαστοσ ἐκ-θέσῃ ἐπὶ του σοβαροτάτου τούτου θέματοσ τὴν γνώμη του. Επικολούθησ μακρά καὶ ἐξονουκιστικὴ συζήτησις καθ' ἡν ο σύλλογος κατέληξεν εἰς τὰσ ἀκολουθῶσ διαπιστώσεισ:

1. Ο μαθητὴσ οὔτοσ εἶναι Α Ν Ω Μ Α Λ Ο Σ !!!»

(Έτος 1972. Βάλτε όσα θέλετε θαυμαστικά).

Μ' αυτά και μ' άλλα μου 'ρχεται να βάλω ένα σκουομό, άλλο πράμα. Κι όμως, εγώ, ακόμη και σήμερα, με όλη τη δύναμή μου, -στεντορεία τη φωνή-, φωνάζω δυνατά:

Όλους σας αγαπώ...

Φωτο-αναμνήσεις

Αγιογιάτες και αδελφικοί φίλοι οι Χαρίλαος Ζιάργακας (αριστερά) και Γεώργιος Ι. Καπέλης, τη δεκαετία του '50 με τα παλιομουδάρια Γκέσα και Αράπη.

Γενική Συνέλευση της Πανηπειρωτικής, οι αρχαιρείσιες και οι παρατάξεις της

Πραγματοποιήθηκε την 28-3-2010 η Γεν. Συνέλευση της Π. Σ. Ε. Από την Αδελφότητα μας ήταν παρόντες οι Κων. Αρ. Παπακίτσος, Βασ. Ευ. Κώστας και Χρ. Αρ. Παπακίτσος ο οποίος, παρεμβαίνοντας στη συζήτηση, είπε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Εγκρίνουμε τα πεπραγμένα του απερχόμενου ΔΣ, τον Προϋπολογισμό και τον Προγραμματισμό του. Δεν εγκρίνουμε όμως την αδιαφορία που επέδειξε για την ανακοπή της κρίσης που διέρχεται εδώ και χρόνια η κορυφαία οργάνωση των απόδητων Ηπειρωτών, η Πανηπειρωτική. Κατά την τελευταία τροποποίηση του Καταστατικού της δε θεσμοθετήσαμε το **Ενιαίο Ψηφοδέλτιο** για να αμβλυθούν οι παραταξιακές αντιθέσεις που υπονομούσαν την ενότητά μας. Το αποτέλεσμα το βλέπουμε εδώ σήμερα: Λεκτικές εντάσεις μεταξύ των μελών και μισοδόξια η αίθουσα της Συνέλευσης!... Πού είναι οι αντιπρόσωποι των 500 περίπου Αδελφότητων; Λιγότεροι από ένας στους τρεις είναι εδώ!

Κάνω έκκληση προς τα Μέλη της Συνέλευσης (Επικεφαλής Παρατάξεων, μεμονωμένους υποψηφίους και Αντιπροσώπους των Αδελφότητων), που όλοι μαζί αποτελούμε την Π.Σ.Ε να προστατεύσουμε την ενότητά μας και το κύρος της Συνομοσπονδίας μας. Η Συνέλευσή μας θα προσφέρει ιστορικής σημασίας έργο, αν σήμερα αποφασίσει:

1. Να αναβληθούν για μερικές εβδομάδες οι Αρχαιρείσιες.

2. Να κληθούν να θέσουν υποψηφιότητα όσα άλλα μέλη επιθυμούν.

3. Όσοι εκδήλωσαν ή θα εκδηλώσουν ενδιαφέρον να συμμετάσχουν στα Όργανα της Συνομοσπονδίας, να συμπεριληφθούν σε ένα ΕΝΙΑΙΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ Πανηπειρωτικής Ενότητας, χωρίς παραταξιακές ταμπέλες και προσωπικές επιδιώξεις και, προπάντων, χωρίς πρόθεση καταμέτρησης κοιμητικών «κουκιάων».

Έτσι θα μας δοθεί η δυνατότητα να επιλέξουμε ικανούς συμβούλους που σήμερα είναι διάσπαρτοι στις διάφορες παρατάξεις ή τάσεις. Ξέρω ότι η πρότασή μου θα πέσει στο κενό, αλλά την καταθέτω για την Ιστορία!»

Φυσικά, η πρόταση - σπόρος δεν ευδοκίμησε. Της έκοβαν τον ήλιο και τον αέρα τα βαθύρριζα και φροντωμένα «ζιζάνια» που δε φροντίζουν κάποιοι να τα ξεριζώσουν από το περιβόλι της Πανηπειρωτικής. Ενθαρρυντικό πάντως είναι το γεγονός ότι εξελήγη, για πρώτη φορά, και μεμονωμένους

(ανεξάρτητους) υποψήφιους, ο κ. **Λευτέρης Τζόκας** (από το Πέτα), που έκανε την έκκλησή και «αναπνέοντας ελεύθερα», έδωσε το μήνυμα κυρίως στους **1.000** περίπου αντιπροσώπους που ενώ ήταν νομιμοποιημένοι ή μπορούσαν να νομιμοποιηθούν και να ψηφίσουν, δεν προσήλθαν. Ο κ. Τζόκας απέδειξε έμπρακτα ότι η αποχή δε λύνει κανένα πρόβλημα. Τα προβλήματα τα λύνει η μαζική συμμετοχή όλων εκείνων που αφήνουν στα στίπια τους το βάρος των παραταξιακών ταυτοτήτων τους και προσέρχονται στις Πατριωτικές Οργανώσεις ανάλαφροι και αδέσμευτοι.

Οι επιδόσεις των παρατάξεων επί του υπολοίπου (1/3 των αντιπροσώπων περίπου) ήταν αναμενόμενες. Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ (Π.Ε.Α.Κ.) εξέλεξε **16** συμβούλους και η «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ» **8**. Το εάν το νέο ΔΣ καταφέρει να ενώσει και να συσπειρώσει τους Ηπειρώτες, μένει να το δούμε. Εμείς πάντως και το ευχόμεστε και θα το προσπαθήσουμε. Αλλιώς, τη λύση, ίσως, τη δώσει το ρυάκι που ανοίξει ο κ. Τζόκας που, με τον καιρό, μπορεί να γίνει ορμητικό ποτάμι.

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος

Το πανηγύρι της Ανάλιψης στο χωριό μας

Ήταν όλοι εκεί με πολύ κέφι...

Η **Μαριβέτα Αλεύρωτα**, εγγονιά του **Βασ. Καρύδη** (αριστερά) και η **Σοφία Κων. Μαυροπάνου** λικνίζονται με χάρη στο ρυθμό της μουσικής

Συνέχεια από τη σελίδα 1

αλλά και στην ποικίλη θεματογραφία της Εφημερίδας μας, που δεν αναφέρεται μόνο σε θέματα ανάπτυξης του τόπου μας, αλλά και στην Ιστορία, τη Λογογραφία, τη Λογοτεχνία, την πολιτισμική και πολιτιστική, εν γένει, κληρονομιά μας, καθώς και σε θέματα ευρύτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος και προβληματισμού.

Στα ως τώρα 169 φύλλα της Εφημερίδας μας αποθησαυρίζονται οι γνώσεις, οι εμπειρίες, το πνεύμα, η ψυχή και η προσφορά πολλών πνευματικών ανθρώπων, χωριανών και φίλων συνεργατών της. Ας μας επιτραπεί να αναφερθούμε εδώ, με τον προσήκοντα σεβασμό, ονομαστικά μόνο στους αείμνηστους **Γιώργο Στεργίου** και **Στέφανο Φίλο**, που λάμβραναν τις σελίδες της Εφημερίδας μας και, με την αγάπη τους για το χωριό μας, κατέθεταν, με τη χρυσή τους γραφίδα, στην Εφημερίδα μας τις γνώσεις, την εμπειρία και τη σοφία τους, για να ρέουν από αυτήν κρουνηδόν, «εις το διηνεκές!»

Αυτού του είδους τους ανεκτίμητους πνευματικούς θησαυρούς, απαυγάσματα σοφίας και εμπειρίας όλων των, κατά καιρούς, συνεργατών της Εφημερίδας μας, αξιολόγησαν σωστά ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητάς μας και έσπευσαν να τους συγκεντρώσουν και να τους διαφυλάξουν με τη βιβλιοδεσία της Εφημερίδας μας και με την εγγραφή όλων των ως τώρα τευχών της σε ηλεκτρονική μορφή (CD), για να τους παραδώσουν ακεραίους και αναλλοίωτους στις μέλλουσες γενεές των Αγναντιτών, στους χωριανούς και φίλους μας, αλλά και στους ερευνητές και μελετητές της τοπικής ιστορίας και του τοπικού μας πολιτισμού. Τους συγχαιρούμε και τους ευχαριστούμε. Είναι βέβαιο πως οι μέλλουσες γενεές των χωριανών μας θα τους ευγνωμονούν.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ»
Χρήστος Αρ. Παπακίτσος
Ιωάννης Α. Φίλος
Χρήστος Γ. Χριστοδούλου

ΔΗΜΟΣ ΑΓΝΑΝΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010

- 6 έως 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στο γυμνάσιο Αγνάντων ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ 5 Χ 5. ΩΡΑ 17.00
- 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στο γυμνάσιο Αγνάντων ΒΟΛΕΪ Γυμνασίων. ΩΡΑ 17.00
- 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στην πλατεία αγίου Γεωργίου ΑΘΛΟΣ JUNIOR ΤΡΕΞΙΜΟ. ΩΡΑ 10.00
- 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στην πλατεία Κοιμήσεως Θεοτόκου ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΤΑΒΛΙ - ΠΙΓΚ ΠΟΓΚ. ΩΡΑ 10.00
- 10 έως 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ στον Καταρράκτη ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ 11 Χ 11. ΩΡΑ 17.00
- 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΚΔΡΟΜΗ - ΓΙΟΡΤΗ ΠΙΤΑΣ στην Ανάληψη ΩΡΑ 9.00
- 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ στους Καταρράκτες. ΩΡΑ 9.00
- 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Διαγωνισμός φαρέματος στον Άραχθο. ΩΡΑ 17.00
- 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ RAFTING στο γεφύρι της πλάκας. ΩΡΑ 9.00

Η Αγία Φανερωμένη

Αρχίζω κι εγώ με τη σειρά μου και ερωτεύομαι το Θεό. Για τον Άγιο Νικόλαο κάτι κάναμε, κάτι μπαλώσαμε. Τώρα σειρά έχει η Αγία Φανερωμένη.

Παιδάκια τότε, παίζαμε σκέντζα και πετούσαμε και το χαρταετό γύρω απ' το εκκλησάκι. Πόσες φορές δεν την παρακαλούσαμε να μας φανερώσει, τα θέματα των διαγωνισμάτων!!!

Η σκεπή, αγαπημένοι μου αναγνώστες, η σκεπή είναι ετοιμόρροπη, θέλει επισκευή.

Όπως είπε η Αρχαιολογική Υπηρεσία, όχι με κεραμίδι, αλλά με πλάκες, για να μην την βλέπουν τα γερμανικά «στούκα» και τη βομβαρδίσουν.

Δεν βάζει και λίγο το χέρι στην τσέπη το Υπουργείο Πολιτισμού!!! Τώρα κάτι είπα!

Μέσα από την εφημερίδα, θέλω να ευχαριστήσω όλους -και είναι πολλοί- που έβαλαν πλάτη για τη συντήρηση.

Ακόμα κι αυτούς που θα συνεχίσουν να βάζουν πλάτη. Τα χρήματα στο Χαρίλαο Ζάχο, Αλ. Παναγιώτη 1 στη Νέα Ιωνία Αττικής, Τ.Κ. 14231.

Θα περιμένο από τους φίλους μου και πατριώτες μου που παίρνουν την εφημερίδα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, αντί για κεριά να βοηθήσουν.

Θα περιμένο.

Σας εξομολογούμαι, Δε θα βάλω το χέρι στο μέλι, δε θα αντέξω... την κόλαση!

Υ.Γ. Για να είμαι ειλικρινής ντρέπομαι που γράφω αυτό το άρθρο λόγω της οικονομικής κρίσης. Λέτε να γίνουν πραγματικότητα αυτά που μας είπαν:

- Βάλτε τσιγκία, να μην μπαίνει το νερό μέσα. Και άλλοι.
- Βάλτε νάιλον, σαν αυτό που βάζουμε στις μπάλες το τριφύλλι όταν βρέχει.
Ίδωμεν!!!

Χαρίλαος Ζάχος

Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

Πολιτισμού των Τζουμέρκων. Περισσότερα θα μας πει η Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών Κυρία Ρέα Κακάμπουρα κατά την «Ημερίδα» που διοργανώνει η ΙΛΕΤ στα Πράγματα την 31-7-2010, ώρα 6 μ.μ. Την επομένη (Κυριακή 1-8-2010, ώρα 10.30 π.μ) θα τα ακούσουμε και στην Απολογιστική - Αρχαιρείσιακή Συνέλευση των Μελών της ΙΛΕΤ που θα γίνει στα Αγναντα, στο νέο Διδαστήριο του Γυμνασίου - Λυκείου.

2) Το Σάββατοκύριακο 5 και 6 Ιουνίου 2010 με επίκεντρο τα Αγναντα, υπό την αιγίδα του Δήμου Αγνάντων και τη φροντίδα της Αγναντίτισσας κας Μαρίας Β. Αναστασίας και με τη συμμετοχή του Ορειβατικού Συλλόγου Αχαρνών Αττικής,

πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία ο 9ος «Άθλος Τζουμέρκων, που περιλάμβανε αθλήματα Βουνού και ποταμού. Συμμετείχαν περισσότεροι από 150 Αθλητές από όλη σχεδόν την Ελλάδα και πολλοί Τζουμερκιώτες. Το μεσημέρι της Κυριακής, μετά την απονομή των επάθλων και στα πλαίσια της τοπικής γιορτής της Πίτας, οι αθλητές και οι θεατές, μέσα σε ένα πολύ ζεστό και φιλόξενο περιβάλλον, γεύτηκαν τις νοστιμότητες πίτες των Αγναντιτών. Συγχαρητήρια στον Δήμαρχο κ. Χρ. Χασιάκο, στην υπεύθυνη της εκδήλωσης κ. Μ. Αναστασία, στους τοπικούς Συλλόγους και σε όλους και όλες που συνέβαλαν στην επιτυχία της Αθλητικής αυτής πανδαισίας! Και του χρόνου.